

فهرنامه ایران و چین

گردآورنده: کمیته اقتصادی - بازرگانی، انجمن دوستی ایران و چین / www.ircfa.ir

اخبار ، رویدادها ، وقایع روزانه ، مقالات تحلیلی ، علمی ، پژوهشی در مورد کشور چین و روابط دو جانبه که در رسانه های ایران انتشار یافته ، جمع آوری و از طریق این خبرنامه به علاقمندان بصورت محدود اطلاع رسانی میگردد.

انتشار مطالب خبری و تحلیلی رسانه های داخلی و خارجی لزوماً به معنای تایید محتوای آن نیست و صرفاً جهت اطلاع کاربران از فضای رسانه ای بازنشر می شود.

بسمه تعالی

بیست و چهار خبر و مقاله در مورد چین در جراید و خبرگزاریهای ایران

چهارشنبه ۱۳۹۹/۰۵/۰۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

مَنْ أَرَادَ اللَّهَ بِه خَيْرًا رَزَقَهُ اللَّهُ خَلِيلًا صَالِحًا؛

هر کس که خداوند برای او خیر بخواهد، دوستی شایسته نصیب وی خواهد نمود

نهج الفصاحه، ح ۳۰۶۴

جان نباشد جز **خبر** در آزمون هر که را افزون **خبر** جانش فزون

اقتضای جان تو، ای دل **آگهیست** هر که **آگه** تر بود جانش قویست

حضرت جلال الدین محمد بلخی

درخت دوستی بنشان که کام دل به بار آرد نهال دشمنی برکن که رفج بی شمار آرد

حضرت خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی

فهرست سرخط اخبار امروز، ۰۱ / مرداد / ۱۳۹۹:

- روزنامه دنیای اقتصاد:

۱. تاملی بر روابط ایران و چین
۲. توافق ایران و چین، همکاری از سر ناچاری یا اتحاد راهبردی؟
۳. راهاندازی دفتر تجاری ایران در چین با همکاری شرکت‌های دولتی
۴. مخالفت پکن با تحریم‌های آمریکا علیه کشورهای دیگر

- خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):

۵. ۳۱ تیرماه ۱۳۹۹؛ افزایش نرخ رسمی ۳۲ ارز
۶. جلالی: ایران، روسیه و چین باشگاه کشورهای تحت تحریم تشکیل دهند
۷. رییس مجمع نمایندگان استان همدان: برنامه مشترک ۲۵ ساله ایران و چین، اقتصاد کشور را نجات می‌دهد
۸. مشارکت راهبردی ایران و چین عامل تحول نظم سیاسی و اقتصادی جهان
۹. در نشست مجمع بین‌المللی اساتید مسلمان دانشگاه‌ها پیرامون تفاهم‌نامه ایران و چین مطرح شد: تفاهم‌نامه ایران و چین موجب ثبات سیاسی طرفین است
۱۰. شینخوا: پروازهای خارجی به ایران از سر گرفته شد
۱۱. دلواپسی‌های کاخ سفید از مشارکت راهبردی ایران و چین
۱۲. در نشست مجمع بین‌المللی اساتید مسلمان دانشگاه‌ها پیرامون تفاهم‌نامه ایران و چین مطرح شد: غلامعلی خوشرو: بهبود وضعیت کنونی تنها با همکاری میسر است
۱۳. دانشگاه شیراز و دانشگاه پکن تفاهم‌نامه همکاری امضا کردند
۱۴. اولویت‌سنجی در سیاست خارجی؛ از پکن تا بغداد

۱۵. روزنامه چینی: خطر رویارویی نظامی ناخواسته چین و آمریکا فزاینده است

۱۶. فروش باورنکردنی گیشه سینمای چین در روز نخست بازگشایی‌ها

- **خبرگزاری صدا و سیما:**

۱۷. همکاری دانشگاه شیراز و پکن

۱۸. سد سه‌دره در چین

۱۹. پس از سخنان وزیر خارجه انگلیس / چین وعده واکنش قاطع به انگلیس داد

۲۰. آمریکا ۱۱ شرکت چینی را تحریم کرد

۲۱. پمپئو: تحریم هواوی چین را به دولت انگلیس تبریک می‌گویم

- **روزنامه شرق:**

۲۲. روایت یک اقتصاددان از قرارداد ایران و چین

- **جماران:**

۲۳. فرشاد مومنی: چین نمی‌خواهد برای ما خیرات کند

- **افکارنیوز:**

۲۴. قدردانی ظریف از مواضع محکم روسیه و چین در آژانس و شورای امنیت

خبرنامه:

- **حدیث هفته (۱۸): از امام محمد تقی، جواد الائمه، که سلام خدا بر او**

و خاندانش باد: «خصلت های جلب محبت» (بمناسبت سالگرد شهادت جوادالائمه علیه

السلام)

- روزنامه دنیای اقتصاد:

ناملی بر روابط ایران و چین

مصطفی گوهری‌فر- پژوهشگر تجارت بین‌الملل و مدرس دانشگاه مدتی است اخبار تدوین سند همکاری‌های جامع ایران و چین در افق ۲۵ ساله، به کرات در رسانه‌های مختلف بازنشر شده و از منظرهای مختلفی مورد مذاقه و گاهی هجمه و دفاع قرار گرفته است. با تامل بر چارچوب کلی همکاری دو کشور، نکاتی مستفاد می‌شود که برخی از آنها مورد اشاره قرار خواهد گرفت.

۱- آنچه مجدداً شاهد آن هستیم، تقلیل یک موضوع راهبردی از سطح حاکمیتی به سطح عمومی است. کشاندن چنین موضوعی به فضای عمومی و رسانه‌ای باعث خواهد شد تا علاوه بر اینکه اختلالاتی در فرآیند اجرای این توافق ایجاد شود، زمان و انرژی زیادی صرف تنویر افکار عمومی درخصوص این موضوع شود که در شرایط فعلی ضرورت چندانی ندارد. به‌طور قطع «شفافیت» و «اطلاع‌رسانی به مردم» از مهم‌ترین وظایف سیاست‌گذار است. اما اینکه «چه میزان» اطلاعات و در «چه زمانی» منتشر شود، باید براساس اولویت منافع ملی، تعیین شود. اصولاً در فضای روابط بین‌الملل، محتوای توافق میان دو کشور، قبل از امضا شدن منتشر نمی‌شود.

۲- واکنش‌های متعدد اشخاص و رسانه‌های معاند و مخالف و تلاش برای تبدیل این مساله به یک جنگ رسانه‌ای و یک نارضایتی اجتماعی، امری تکراری، اما قابل توجه است. تنها با داشتن استراتژی مشخص رسانه‌ای می‌توان در برابر چنین هجمه‌ای به‌صورت هوشمندانه عمل کرد، نه با حرکات احساسی، آن هم به‌صورت جزیره‌ای و غیرمنسجم. تمرکز بر رفع تشکیک ایجادشده توسط این رسانه‌ها به تنهایی کافی نیست و در چنین شرایطی رسانه‌های داخلی باید با هماهنگی کامل دستگاه‌های متولی، اطلاعات لازم را منتشر کنند. فراهم کردن زمینه مباحثه متخصصان و کارشناسان موافق و مخالف این توافق نیز، کمک‌کننده خواهد بود.

۳- از بارزترین نکات مغفول‌مانده و بازتاب‌نیافته در مورد این توافق، نگاه «بلندمدت»، «آینده‌نگر» و «راهبردی» در سیاست خارجی کشور است. فتح باب تدوین برنامه‌های بلندمدت روابط با کشورهای مختلف به‌ویژه همسایگان و شرکای راهبردی، از ضرورت‌هایی است که به‌طور قطع در آینده منشأ فواید بسیار در حوزه دیپلماسی خواهد بود. تمرکز صرف بر تحولات گذشته روابط و نگاه کوتاه مدت، از مهم‌ترین آفت‌های روابط خارجی در گذشته بوده که در این توافق مرتفع شده است.

۴- اصل «نه شرقی، نه غربی»، که چهار دهه اخیر از بنیان‌های اصلی سیاست خارجی کشور بوده و به معنای «نفی سلطه‌پذیری است، نه نفی رابطه و مناسبات با کشورها»، در تدوین این سند نیز مغفول نمانده و ساری و جاری است. انعقاد این توافق به معنای محدود کردن روابط خارجی کشور به روابط با چین نخواهد بود و به‌طور قطع تمرکز بر روابط با همسایگان و شرکای راهبردی در اولویت دیپلماسی کشور به‌ویژه در حوزه اقتصادی بوده و همچنین در صورت رفع موانع موجود، روابط با غرب نیز بهبود خواهد یافت. آنچه تعیین‌کننده توسعه روابط دیپلماتیک است تنها منطقه جغرافیایی نیست، بلکه تامین منافع ملی کشور در جمیع جهات، از طریق تقویت دیپلماسی چندجانبه در معیت توسعه روابط دوجانبه است.

۵- از منظر سه اصل اساسی سیاست خارجی یعنی عزت، حکمت و مصلحت، نیز این توافق مثبت و قابل دفاع خواهد بود. بر اساس آنچه طبق گزارش‌های معتبر جهانی مبرهن است، چین از قدرتمندترین اقتصادهای جهان بوده و در آینده نیز جایگاه بهتری خواهد یافت و انعقاد چنین توافقی به‌صورت بلندمدت، در مسیر توسعه کشور

حتما موثر خواهد بود. انعقاد این توافق که از جایگاه قدرت و براساس حکمت، عقلانیت و محاسبات درست و واقع‌گرایانه انجام شده، مصلحت و منافع کشور را در بلندمدت تامین خواهد کرد. در حوزه سیاست خارجی، شرط اصلی و اساسی برای رسیدن به اهداف سند چشم‌انداز بیست ساله کشور، یعنی «تعامل سازنده با جهان بر اساس اصول عزت، حکمت و مصلحت»، اتخاذ سیاست‌های مناسب در جهت اعتلای جایگاه کشور، با رویکردی جامع و بلندمدت است که این امر نیازمند درک صحیح شرایط فعلی و آینده جهانی و منطقه‌ای است.

۶- عرصه دیپلماسی، بسیار پیچیده است و با نگاه سطحی و تنها با مطالعه یک سند، نمی‌توان به راحتی در خصوص ابعاد روابط دو کشور قضاوت کرد. طبیعی است که در چنین توافقی، امتیازاتی بین طرفین مورد تبادل قرار گیرد، اما آنچه اهمیت دارد برد-برد بودن توافق است، تا هم منافع طرفین تامین شود و هم در اجرای آن اهتمام جدی داشته باشند و آن را اجرایی کنند. با در نظر گرفتن موارد بالا، فارغ از هیاهو و جنجال رسانه‌ای، نغدهای کارشناسی، تخصصی و دلسوزانه می‌تواند متولیان امر را در جهت رفع نواقص احتمالی و بهبود این توافق کمک کند و تبدیل این توافق جامع به یک مساله سیاسی و حزبی، خلاف جهت منافع ملی است. همکاری جامع، که بخش‌های سیاسی، دفاعی، اقتصادی، فرهنگی و علمی را در بر می‌گیرد، برای کشورمان در شرایط فعلی که در حال گذار از اقتصاد مبتنی بر نفت به اقتصاد دانش بنیان است، آن هم با چین که از قدرتمندترین اقتصادهای جهانی است، یک بُرد استراتژیک در حوزه دیپلماسی است. برای اجرای چنین توافقی، تمرکز بیشتر سیاست‌گذاران و مجریان بر انعقاد و اجرای مفاد توافق، حمایت و پشتیبانی مردم و اطلاع‌رسانی دقیق، وثیق و به‌اندازه رسانه‌ها، مورد نیاز است. ان‌شالله در آینده نزدیک، این همکاری منشأ فواید فراوان برای کشور و به‌ویژه مردم عزیزمان خواهد بود.

توافق ایران و چین، همکاری از سر ناچاری یا اتحاد راهبردی؟

روزنامه اعتماد نوشت: یکی از مسائلی که در تحلیل‌ها جدی‌تر و به دور از فضای هیجانی مجازی به چشم می‌خورد این سوال است که آیا مجموعه تحولاتی که در سه سال و نیم اخیر پیرامون ایران رخ داد منجر به گردش به شرق ایران شد؟ تحولاتی شامل خروج ایالات متحده از توافق هسته‌ای با ایران، بازگرداندن تحریم‌های هسته‌ای، وادارسازی سایر کشورها به تبعیت از تحریم‌های یک‌جانبه ایالات متحده و البته ضعف کشورهای اروپایی در ایستادگی مقابل زیاده‌خواهی‌های سیاسی و قلدرمآبی اقتصادی دونالد ترامپ. پاسخ به این سوال از یک زاویه خیر و از منظری دیگر بله است. اگر سفر رییس‌جمهور چین به ایران در بهمن ماه ۱۳۹۴ را مبدا زمانی آغاز تلاش‌های دو کشور برای رسیدن به سند همکاری‌های راهبردی جامع فرض کنیم که شواهد نیز با این فرضیه در تطابق است می‌توان گفت که اراده تهران و پکن برای توسعه رابطه تحت تاثیر ناامیدی از غرب در سایه خروج ایالات متحده از برجام نبوده است. رییس‌جمهور چین یک هفته پس از اجرای برجام و در حالی که کمپانی‌های اروپایی در سبقت با چین و روسیه برای ورود به ایران بودند در دیدار با همتای ایرانی بحث چارچوب‌دار کردن رابطه را مطرح کرد. بنابراین می‌توان گفت که اتفاقاً در روزهای رونق برجام بود که تهران و پکن در مسیر تعریف نقشه راهی برای رابطه ۲۵ ساله پیش رو قرار گرفتند. اما آیا این اراده در نتیجه بدعهدی‌های غرب سرعت عمل بیشتری به خود نگرفت؟ پاسخ قطعاً بله است. زمانی که کشوری تحت تحریم‌های یک‌جانبه‌ای قرار می‌گیرد که ماهیت تنبیه فرامرزی دارند طبیعتاً در انتخاب شریک طولانی‌مدت علاوه بر نیازهای اقتصادی، شرایط جوی بازار جهانی باید شرایط تحریمی خود را هم مدنظر بگیرد. نیاز امروز ما در برخی حوزه‌های حیاتی تا ۹۰٪ توسط چین تامین می‌شود و چین تنها کشوری است که به‌رغم تحریم‌ها هنوز سهمی ولو اندک در خرید نفت از ایران دارد. یکی از دلایل مخالفت‌ها با سند همکاری چین و ایران که بدون اطلاع از حتی یک بند این سند، کلیشه‌ها افتاده در ذهن

ایرانی است که چین و روسیه از تحریم در ایران سود برده‌اند و اتفاقاً چینی‌ها در یک دهه گذشته کم و بیش مانند کشورهای غربی رفتار کرده‌اند و از پروژه‌هایی که در ایران برعهده گرفته بودند، عقب نشستند. کلیشه‌ای که اتفاقاً مصداق‌های بسیاری هم در تایید آن وجود دارد اما در برابر این واقعیت غیرقابل انکار این اتفاق اثبات شده هم وجود داشته و دارد که غرب در مقاطعی نخواست یا نتوانسته با ایران همکاری بلندمدت یا حتی میان مدت متداوم داشته باشد. امروز ما در برابر این واقعیت غیرقابل انکار قرار داریم که چین به سرعت در حال فتح بسیاری از حوزه‌ها در سطح بین‌المللی است. به باور بسیاری از کارشناسان سیاسی و اقتصادی، در بدبینانه‌ترین حالت چین تا ۲۰۲۵ به اقتصاد اول دنیا تبدیل خواهد شد. در دو سال گذشته چینی‌ها تولیدکننده و صادرکننده نخست در سطح جهانی بودند. آیا ایران باید این فرصت را از دست بدهد یا با استفاده از نیاز چین به ایران به راهبردی میان‌مدت و تضمین شده برای همکاری با این کشور دست پیدا کند؟ پس از هياهو در رسانه‌های فارسی‌زبان مخالف نظام ایران درباره سند راهبردی همکاری‌های جامع ایران و چین، تحلیلگران رسانه‌های بین‌المللی آغاز به انتشار نظرات خود درباره معنای سیاسی و اقتصادی این تفاهم بلندمدت میان ایران و چین کردند. در تمام این تحلیل‌ها یک خط واحد وجود داشت با این عنوان کلی که ایالات متحده با سیاست فشار حداکثری و اروپایی‌ها با تسلیم شدن به این سیاست، ایران را به دامان شرق فرستادند. هر چند که ایران و چین از پیش از ناکامی غرب در وفای به عهد در برجام عزم خود را برای توسعه رابطه جزم کرده بودند اما تعلل‌های غرب به موتور محرکه‌ای برای تسریع روند به نتیجه رسیدن سند همکاری‌های جامع راهبردی میان دو کشور تبدیل شد. گام بلند ایران برای تعریف رابطه‌ای همه‌جانبه با چین به غربی‌ها این پیام واضح را داد که انتخاب‌های ایران محدود نیستند و البته که اروپایی‌ها هم پیام را گرفته و از تبدیل شدن چین به شریک بلندمدت ایران احساس خطر کرده‌اند. امروز چین برای تکمیل پازل جهانی خود چه در حوزه شرکای تجاری و چه دوستان سیاسی به ایران نیاز دارد و هر چند که امروز چینی‌ها نفت کشورهای دیگر را جایگزین نفت ایران کرده‌اند اما آیا تحریم ایران مادام‌العمر خواهد بود؟ ایران عرضه‌کننده بزرگ انرژی است و البته که کشوری چون عربستان سعودی هم برای تامین نیازهای نفتی چین در نقشه وجود دارد اما وابستگی عربستان و دیگر کشورهای نفتخیز منطقه خلیج فارس به ایالات متحده که در رقابت تنگاتنگ با چین در همه عرصه‌ها است آنها را به فروشندگانی غیرقابل اطمینان برای پکن تبدیل کرده است. طبیعتاً توسعه رابطه اقتصادی و تجاری نه فقط برای ایران که برای هر کشوری با ریسک‌های بسیار همراه است اما در جهان امروز این همپوشانی منافع سیاسی، امنیتی و اقتصادی است که تضمین اجرای اسنادی بالادستی نظیر سند همکاری‌های جامع راهبردی میان ایران و چین می‌شود.

راه‌اندازی دفتر تجاری ایران در چین با همکاری شرکت‌های دولتی

دنیای اقتصاد: عضو هیات‌رئیس اتاق ایران طی نشستی با نمایندگان تعدادی از شرکت‌های بزرگ دولتی از برنامه‌ریزی معاونت امور بین‌الملل اتاق ایران برای راه‌اندازی دفتر تجاری در چین با محوریت اتاق مشترک ایران و چین و همکاری شرکت‌های بزرگ دولتی خبر داد. غلامحسین جمیلی، به تکلیف ستاد اقتصاد مقاومتی و درخواست وزارت امور خارجه و سازمان توسعه تجارت به اتاق ایران برای راه‌اندازی دفاتر تجاری در کشورهای هدف و منطقه اشاره کرد. براساس اظهارات او شرایط در حال تغییر بوده و برای حضور در بازارهای بین‌المللی فشارهای بسیاری بر شرکت‌های ایرانی وارد می‌آید. از طرفی برای حمایت از این شرکت‌ها تکالیفی به عهده اتاق ایران گذاشته شده که در همین راستا لازم است قدم‌هایی را برداریم. جمیلی همچنین از رویکرد اتاق ایران در راستای گسترش بازارهای صادراتی کشور، خدمت‌رسانی، بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود و همسو کردن تلاش‌هایی که در این مسیر صورت می‌گیرد، سخن گفت و تاکید کرد: بسیج امکانات و ایجاد یک کانون قدرتمند برای بازتاب بهتر فعالیت‌های تجاری و اقتصادی در چین، آن چیزی است که دنبال می‌کنیم. بدون شک همراهی

شرکت‌های بزرگ با این ماجرا ضرب‌آهنگ تاسیس دفاتر تجاری اتاق ایران را سریع‌تر و آسان‌تر خواهد کرد. به اعتقاد او آنچه حضور و مشارکت در این برنامه را معنا می‌دهد، نوسانات و تغییراتی است که در آینده رخ می‌دهد، چراکه شرایط تجارت و سرمایه‌گذاری برای ایرانیان تا همیشه بر همین منوال نخواهد بود. جمیلی توجه به برنامه‌های بلندمدت در این دفتر تجاری را رویکرد اصلی آن عنوان کرد و افزود: مشارکت شرکت‌های بزرگ می‌تواند شأن و جایگاه این دفتر تجاری را بالا ببرد و در مقابل این مرکز نیز قادر به ارائه خدمات کیفی و کمی‌تر به افراد خواهد شد. عضو هیات‌رئیس اتاق ایران در ادامه به اثرگذاری اتاق مشترک ایران و چین اشاره و تاکید کرد: این اتاق مشترک در چین از جایگاه خوبی برخوردار بوده و انعکاس آنچه از سوی اتاق مشترک مطرح شود، جلوه و اعتبار متمایزی در این کشور دارد. بنابراین در این شرایط می‌توان از فرصت موجود بهترین بهره را برد. او یادآور شد: تلاش داریم با همکاری شما تا قبل از پایان سال میلادی جاری این دفتر را راه‌اندازی کنیم. براساس برنامه دوره نهم هیات رئیس اتاق ایران، دفاتر بازاریابی به‌منظور توسعه صادرات برون‌مرزی حداقل در ۵ کشور هدف از جمله چین، هند، ترکیه، عراق و امارات تا پایان دوره باید تاسیس شوند که در حال حاضر دفاتر تجاری اتاق ایران در دو شهر آستانراخان روسیه و دمشق سوریه در مرحله فعال‌سازی است.

مخالفت پکن با تحریم‌های آمریکا علیه کشورهای دیگر

ایسنا: چین بار دیگر امروز (دوشنبه) مخالفت شدید خود را با تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا علیه بسیاری از کشورهای دیگر اعلام کرد. بنابر اعلام خبرگزاری شینهوا، وانگ ون بین، سخنگوی وزارت خارجه چین در کنفرانسی خبری اعلام کرد، آمریکا طبق قوانین داخلی خود و در راستای نقض قوانین بین‌المللی و عرف‌های اصلی روابط بین‌الملل تحریم‌هایی یک‌جانبه علیه کشورهای دیگر اعمال می‌کند و به این ترتیب حقوق مشروع و قانونی کشورهای دیگر و منافع ملت‌ها را نقض می‌کند. وی در واکنش به نگرانی‌های جوزپ بورل، مسؤول سیاست خارجه اتحادیه اروپا درباره تحریم‌های آمریکایی افزود: چین اظهارات اتحادیه اروپا در این باره را مورد توجه قرار داد و از همکاری بین‌المللی بین کشورهای جهان طبق قوانین بین‌المللی حمایت می‌کند. بورل روز جمعه نسبت به افزایش استفاده آمریکا از تحریم‌ها علیه شرکت‌ها و منافع اتحادیه اروپا ابراز نگرانی کرده بود. او گفته بود، اتحادیه اروپا این تحریم‌های خارج از مرزهای منطقه‌ای را برخلاف قانون بین‌الملل می‌داند. وانگ ون بین همچنین اعلام کرد، بر همه کشورها آشکار است که چه کشوری برای جهان مشکل درست می‌کند. مارک اسپر، وزیر دفاع آمریکا چندی پیش ادعا کرد که نخستین رقیب آمریکا چین است و بعد روسیه، اما چین مشکل بزرگتری ایجاد می‌کند. سخنگوی وزارت خارجه چین در واکنش به سخنان او گفت: "برخی افراد همواره با اندیشه جنگ سرد و بازی مجموع صفر به روابط چین و آمریکا نگاه می‌کنند و خواستار سرکوب چین هستند. این امر یکی از علل اصلی وجود چالش جدی در روابط دو کشور به شمار می‌رود. چین حافظ نظم بین‌المللی و مجری عدالت در جهان است اما آمریکا با عهدشکنی از پیمان‌ها و سازمان‌های بین‌المللی خارج شده و قوانین بین‌المللی را زیر پا گذاشته است." وی افزود، چین از آمریکا خواست ضمن کنار گذاشتن اندیشه جنگ سرد و افکار متعصبانه، نگاهی درست به روابط چین و آمریکا داشته باشد و ضمن پایان دادن به گفتار و کردار منفی، برای بازگشت روابط دو کشور به مسیر هماهنگی، همکاری و ثبات اقدام کند.

- خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):

۲۱ تیرماه ۱۳۹۹؛ افزایش نرخ رسمی ۳۲ ارز

تهران- ایرنا- بانک مرکزی امروز (سه‌شنبه) بهای رسمی ۲۷ ارز عمده و اصلی را اعلام و از افزایش ارزش ۲۲ ارز خبر داد. بر این اساس هر دلار آمریکا ۲۲ هزار ریال، هر پوند انگلیس ۵۲ هزار و ۲۴۸ ریال و هر یورو ۴۸ هزار و ۱۲۸ ریال نرخ گذاری شدند. همچنین در نابلوی بانک مرکزی، هر فرانک سوییس ۲۴ هزار و ۷۷۰ ریال، کرون سوئد ۲ هزار و ۶۹۱ ریال، کرون نروژ ۴ هزار و ۵۶۲ ریال، کرون دانمارک ۶ هزار و ۴۶۶ ریال، روپیه هند ۵۶۲ ریال، درهم امارات متحده عربی ۱۱ هزار و ۴۲۷ ریال، دینار کویت ۱۲۶ هزار و ۶۳۶ ریال، یکصد روپیه پاکستان ۲۴ هزار و ۹۴۵ ریال، یکصد ین ژاپن ۲۹ هزار و ۱۸۵ ریال، دلار هنگ کنگ ۵ هزار و ۴۱۹ ریال و هر ریال عمان ۱۰۹ هزار و ۲۳۴ ریال قیمت‌گذاری شد. علاوه بر این هر دلار کانادا ۲۱ هزار و ۷۱ ریال، دلار نیوزیلند ۲۷ هزار و ۶۲۶ ریال، راند آفریقای جنوبی ۲ هزار و ۵۲۹ ریال، لیر ترکیه ۶ هزار و ۱۲۵ ریال، روبل روسیه ۵۹۰ ریال، ریال قطر ۱۱ هزار و ۵۳۹ ریال، یکصد دینار عراق ۳ هزار و ۵۱۷ ریال، لیر سوریه ۸۲ ریال، دلار استرالیا ۲۹ هزار و ۵۱۷ ریال، هر ریال سعودی ۱۱ هزار و ۲۰۱ ریال، دینار بحرین ۱۱۱ هزار و ۷۰۲ ریال، دلار سنگاپور ۲۰ هزار و ۲۲۸ ریال، یکصد تاکا بنگلادش ۴۹ هزار و ۵۵۹ ریال، ده روپیه سریلانکا ۲ هزار و ۲۶۲ ریال، کیات میانمار (برمه) ۳۱ ریال، یکصد روپیه نپال ۳۴ هزار و ۹۵۷ ریال، یکصد درام ارمنستان ۸ هزار و ۷۲۱ ریال و دینار لیبی ۲۰ هزار و ۱۶۷ ریال قیمت خورد. امروز هر یوان چین ۶ هزار و ۹ ریال، یکصد بات تایلند ۱۲۲ هزار و ۲۷۴ ریال، رینگیت مالزی ۹ هزار و ۸۵۸ ریال، یک هزار وون کره جنوبی ۲۵ هزار و ۶۷ ریال، دینار اردن ۵۹ هزار و ۲۳۹ ریال، یکصد تنگه قزاقستان ۱۰ هزار و ۱۲۲ ریال، لاری گرجستان ۱۲ هزار و ۶۸۱ ریال، یک هزار روپیه اندونزی ۲ هزار و ۸۴۱ ریال، افغانی افغانستان ۵۴۵ ریال، روبل جدید بلاروس ۱۷ هزار و ۵۷۲ ریال، منات آذربایجان ۲۴ هزار و ۷۲۱ ریال، یکصد پروی فیلیپین ۸۵ هزار و ۲۲۶ ریال، سامانی تاجیکستان ۲ هزار و ۷۲ ریال، بولیوار جدید ونزوئلا ۴ هزار و ۲۰۶ ریال و منات ترکمنستان ۱۱ هزار و ۹۶۶ ریال ارزش‌گذاری شد.

جلالی: ایران، روسیه و چین باشگاه کشورهای تحت تحریم تشکیل دهند

تهران - ایرنا - « کاظم جلالی» سفیر جمهوری اسلامی ایران در مسکو در آستانه سفر «محمدجواد ظریف» وزیر امور به روسیه، در مصاحبه ای، پیشنهاد کرد تا ایران، روسیه و چین با هدف مقابله با تحریم های آمریکا، باشگاه کشورهای تحت تحریم را تشکیل دهند. جلالی در مصاحبه ای با روزنامه کامرسانت روسیه ضمن برشمردن ظرفیت نیروی انسانی جوان، منابع و امکانات کشور، اراده سیاسی، تشریک مساعی و همکاری کشورهای روسیه، چین و ایران را راهگشای مقابله با تحریم های آمریکا دانست و گفت: به نظر من زمان آن رسیده است که یک باشگاه کشورهای تحت تحریم ایجاد کنیم؛ آمریکایی‌ها می‌خواهند روسیه ضعیف باشد، چین از نظر اقتصادی تابع آنها باشد و ایران مستعمره آنها باشد. در بخشی از مصاحبه، جلالی در پاسخ به سوالی درخصوص واکنش جمهوری اسلامی به احتمال تمدید تحریم های تسلیحاتی گفت: برنامه جامع اقدام مشترک، که اغلب از آن به عنوان "توافق هسته ای ایران" یاد می شود، اعضا توافق را (ایران و کشورهای پنج به علاوه یک) به رعایت شماری از تعهدات ملزم کرد و همزمان برخی از حقوق و ضمانت‌ها را برای آنها فراهم نمود. این امر بخش لاینفک توافق بود. ایالات متحده از توافق هسته ای خارج شد و فشار تحریم ها را علیه ایران تجدید کرد و در حقیقت ایران را از فرصت بهره مند شدن از مزایای این توافق در قبال اجرای تعهداتش محروم نمود. در عین حال، ایران تمام تعهدات خود را به طور کامل انجام داد و این کار را برای مدت طولانی و حتی پس از آنکه به دلیل اقدامات آمریکا امتیازی عایدش نمیشد. کاظمی ادامه داد، این امر اما نمی توانست برای همیشه ادامه یابد. ما را از حقوقی که مطابق توافق هسته ای باید از آن برخوردار میشدیم محروم کردند . وی افزود: اکنون ما به همراه روسیه و چین تلاش می‌کنیم تا توافق ۲۰۱۵ به طرز کامل نابود نگردد تا ببینیم که شرایط چگونه پیش میرود. ما بر اساس منافع خود و اقدامات کشورهایی که همچنان به عنوان عضو توافق باقی مانده اند اقدام خواهیم کرد. منظور من از این

کشورها بریتانیا، فرانسه و آلمان است. ما هیچگاه قوانین بین المللی را نقض نکرده ایم و صادقانه همه شرایط توافق را رعایت کرده ایم. از این جهت حق داریم انتظار داشته باشیم تا حقوق ما نیز در چارچوب توافق نقض نگردد. جلالی در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه آیا ایران در صورت نقض حقوقش، همه همکاری های خود با آژانس بین المللی انرژی اتمی را قطع خواهد کرد، گفت: اگر کار به اینجا بکشد در آن صورت تصمیمات مناسبی در سطوح عالی جمهوری اسلامی ایران اتخاذ می شود. من به عنوان یک سفیر، نمی توانم و نمی خواهم پیش بینی کنم که دقیقاً چه اقداماتی صورت خواهد گرفت. سفیر ایران در خصوص مشکلات مربوط به اینستکس (INSTEX) هم گفت: پس از خروج ایالات متحده از توافق هسته ای، کشورهای اروپایی وعده دادند تا سازوکار مالی را ایجاد کنند که به ایران اجازه دهد همچنان از مزایای اقتصادی توافق بهره مند شود. ایجاد اینستکس نیز برای تحقق همین هدف بود. اما از زمان اعلام این ساز و کار تا اجرای آن زمان بسیار زیادی سپری شد. ایران همچنان به تعهدات خود عمل میکرد در حالی که کشورهای اروپایی عجله ای برای این کار نداشتند. وقتی سرانجام این ساز و کار ایجاد شد، اروپایی ها مستقیماً اعتراف کردند که از تحریم های آمریکا واهمه دارند. در نتیجه، در طول تمام این مدت صرفاً یک نقل و انتقال مالی از طریق این ساز و کار صورت گرفت. جلالی در پاسخ به این پرسش که ایران تلاش های روسیه برای نجات توافق هسته ای را کافی میدانند؟ اظهار داشت: روسیه تمام تلاش خود را برای ادامه حیات توافق انجام می دهد. در حقیقت، فقط روسیه، چین و ایران در جهت نجات توافق هسته ای اقدامات واقعی انجام می دهند. اما حتی تلاش آنها ممکن است کافی نباشد. توافق هسته ای در وضعیت بحرانی قرار دارد. می توان گفت در حقیقت این توافق در بخش مراقبت های ویژه است و نیازمند یک رویکرد دقیق میباشد. سفیر ایران در پاسخ به این سوال که در صورت عدم گسترش همکاری های اقتصادی ایران روسیه، آیا ضرورتاً آمریکا مقصر است؟ گفت: خیر. مشکل اصلی اینجا آمریکا نیست، اگرچه آنها نیز نقش منفی دارند. آنها علیه ما تحریم وضع کردند. اما مشکل گسترده تر است و ماهیتی سیستمی دارد. این مشکلات حتماً باید مورد بحث قرار گیرد، از جمله در سطح عالی دو کشور ما. روابط سیاسی و امنیتی ما به طور فعال در حال توسعه است و همکاری های در حوزه اقتصاد به اندازه پتانسیل هایش گسترش نیافته است. این تا حدودی به این دلیل است که هر دو کشور تولید کننده انرژی هستند و نفت و گاز پایه و اساس هر دو اقتصاد را تشکیل می دهند. جلالی گفت: از این نظر ما مکمل نیستیم و نیازهای یکدیگر را تامین نمیکنیم. دلیل دیگر وضعیت فعلی این است که اقتصاد ایران خیلی صادرات محور نیست. ما عمدتاً نیازهای داخلی خود را برآورده می کنیم، اگرچه به تدریج به سمت یک اقتصاد صادرات محور در حال حرکتیم. دلیل سوم عدم وجود شناخت از یکدیگر است. از نظر سیاسی کشورهای ما بسیار به یکدیگر نزدیک هستند، اما مردم ایران و روسیه اطلاعات بسیار کمی درباره یکدیگر دارند. جلالی همچنین گفت: به نظر من زمان آن رسیده است که یک باشگاه کشورهای تحت تحریم ایجاد کنیم. در بین اعضای آن قدرت های بزرگ با اقتصادهای توسعه یافته وجود خواهد داشت؛ روسیه، چین، ایران، آمریکایی ها می خواهند روسیه ضعیف باشد، چین از نظر اقتصادی تابع آنها باشد و ایران مستعمره آنها باشد. بنابراین، ما نیاز به همکاری و کمک و تکمیل یکدیگر داریم. ما فرصت های عظیمی داریم، فقط باید اراده سیاسی و تلاش های خود را بکار گیریم تا بتوانیم این پتانسیل را بطور شایسته ای توسعه دهیم. ایران چیزهای زیادی برای ارائه روسیه و چین دارد. ما یک کشور بزرگ با جمعیت بزرگ و جوان هستیم و مواد معدنی و فناوری های پیشرفته زیادی داریم. اگر تشریک مساعی داشته باشیم، فشارهای آمریکا را پشت سر خواهیم گذاشت. سفیر جمهوری اسلامی در پاسخ به این سوال که آیا بعد از لغو تحریم تسلیحاتی ایران، تهران تمایل به خرید چه سلاح هایی از روسیه خواهد داشت؟ آیا در حال حاضر گفتگوهایی در این خصوص در جریان است؟ گفت: ما به طور فعال در حال توسعه روابط با روسیه در حوزه های مختلف از جمله نظامی-فنی هستیم. این حوزه ای است که کشورهای ما علایق متقابل دارند. روسیه در این زمینه امکانات بسیار خوبی دارد و ما امیدواریم که روابط ما در این زمینه با گذشت زمان تنها

تقویت شود. وی افزود: ما با روسیه در مورد آنچه برای تقویت دفاعی خود لازم داریم، مشورت خواهیم کرد. دولت روسیه و مردم روسیه در دوران سختی در کنار ما بوده و هستند. از این نظر، روسیه برای ما شریک دارای اولویت است.

رییس مجمع نمایندگان استان همدان: برنامه مشترک ۲۵ ساله ایران و چین، اقتصاد کشور را نجات می‌دهد

همدان- ایرنا- رییس مجمع نمایندگان استان همدان و نماینده مردم ملایر در مجلس شورای اسلامی گفت: برنامه جامع همکاری‌های مشترک ۲۵ ساله جمهوری اسلامی ایران و جمهوری خلق چین، می‌تواند اقتصاد کشورمان را نجات دهد و مشکل تحریم‌های نفتی را حل کند. حجت الاسلام احد آزادخواه روز سه شنبه در گفت و گوی اختصاصی با ایرنا اظهار داشت: نسخه اولیه این برنامه جامع در ۹ بند تدوین شده و شامل موارد مختلفی همچون چشم‌انداز، مأموریت، اهداف، اقدامات، نظارت و همکاری در کشور ثالث و نوع عملکرد در کشور سوم همانند ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری است که عمدتاً در حوزه نفت، گاز و پتروشیمی است. وی با تأکید بر اینکه این برنامه جامع مشترک ۲۵ ساله مطالبه اولیه جمهوری اسلامی است خاطر نشان کرد: پس از آنکه آمریکا تحریم‌های یک‌جانبه و ظالمانه خود را علیه جمهوری اسلامی ایران تشدید کرد، ما باید به نوعی از سایر دولت‌ها و ملت‌های دنیا ظرفیت‌سازی کنیم تا معاهده‌ها و برنامه‌های فرا ملی ما تقویت شود. رییس مجمع نمایندگان استان همدان در مجلس یازدهم ادامه داد: از آنجا که چین گردش مالی و اقتصاد پویایی دارد، بدون شک می‌تواند جای بسیاری از این تحریم‌ها را برای ما پر کند، به ویژه در حوزه نفت و گاز و پتروشیمی که موارد اصلی است. حجت الاسلام آزادخواه تصریح کرد: به واسطه برنامه مشترک ۲۵ ساله ایران و جمهوری خلق چین، بدون شک آینده کشورمان به ویژه در حوزه اقتصاد و معیشت مردم بهبود پیدا خواهد و در تحقق این امر شک نداریم. وی با اشاره به برخی شایعات خبری و منحرف کردن افکار عمومی علیه این برنامه مشترک گفت: در هیچ کجای این برنامه مشترک ۲۵ ساله نیامده است که ما جزیره کیش یا قشم را به چین واگذار می‌کنیم و مردم را نباید با اظهارات دروغ ناراحت کرد و این تحرک‌ها کار استکبار و مزدوران داخلی آنها است.

یک وجب از خاک ایران واگذار نمی‌شود // حجت الاسلام آزادخواه برنامه مشترک ۲۵ ساله ایران و چین را به منزله گشودن درگاهی به سوی کشور دانست، افزود: در این برنامه جامع یک وجب از خاک ایران واگذار نمی‌شود و در هیچ‌یک از مفاد برنامه مشترک ۲۵ ساله به این موضوع اشاره نشده است. وی بیان کرد: اگر بتوانیم در حوزه‌های مختلف برابر با ۹ بند مندرج در این برنامه مشترک با استفاده از ظرفیت‌هایی همچون سواحل کشور، نفت خام را به چین بفروشیم و ارز را به کشور برگردانیم، به طور قطع مشکل‌مان بهتر از گذشته حل خواهد شد و اشتغال، تولید و اقتصاد رونق بیشتری می‌گیرد. نماینده مردم ملایر در مجلس شورای اسلامی یادآور شد: شایعات خبری برای این است که این توفیق نصیب ایران نشود و موارد مطرح شده عمدتاً دروغ‌پردازی‌های عناصر مزدور و برای انحراف و تشویش افکار و اذهان عمومی و یک تهمت و افترا است. حجت الاسلام آزادخواه با تأکید بر اینکه باید از این وضعیت یک چشم‌انداز خوب بینیم، خاطر نشان کرد: وقتی کشور چین حاضر است نفت خام ما را بخرد و برای پتروشیمی و منابع انرژی برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری و کارهای فرآوری انجام دهد، زیرساخت ایجاد و از سواحل مکران ما استفاده کند، باید از این شرایط استفاده کنیم و به طور قطع با این اقدام تحول اقتصادی در افق ۲۵ سال آینده منتظر مردم ایران خواهد بود. وی با اشاره به اینکه در این برنامه مشترک از طرف هر ۲ کشور ناظر تعیین شده است اظهار داشت: این برنامه مشترک ۲۵ ساله یک اقدام بسیار ارزشمند است و در هیچ شرایطی اجازه نمی‌دهیم ضد انقلاب مانع پیشرفت جمهوری اسلامی ایران شود. رییس مجمع نمایندگان استان همدان در مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: چنانچه وزارت امور خارجه با حدیث کار را دنبال

کند و به صورت شفاف آن را در مجلس شورای اسلامی در منظر نمایندگان قرار دهد، بدون شک مردم نیز همراه خواهند شد و این یک اتفاق مبارک و میمون است. برنامه ۲۵ ساله همکاری‌های مشترک ایران و چین یک توافقنامه راهبردی میان نظام جمهوری اسلامی ایران و جمهوری خلق چین است که طبق آن قرار است چینی‌ها در صنعت نفت ایران، شرکت ملی صادرات گاز و شرکت ملی صنایع پتروشیمی و نیز زیرساخت حمل و نقل سرمایه‌گذاری وسیعی انجام دهند.

مشارکت راهبردی ایران و چین عامل تحول نظم سیاسی و اقتصادی جهان

تهران - ایرنا - یک پایگاه خبری آسیایی با بیان اینکه قمار ترامپ برای تسلیم ایران از طریق فشار حداکثری شکست خورده است، خاطرنشان کرد که برنامه مشارکت ایران و چین عامل تحول مهمی در نظم اقتصادی و سیاسی جهان خواهد بود. به گزارش پایگاه خبری بنگلادشی "نیو ایچ" به نقل از "کانترپانچ"، "جیووانی آرگی" نویسنده فقیه کتاب "آدام اسمیت در پکن" بر این باور بود که اگر در تاریخ جهان یک "جریان اصلی" وجود داشته باشد، باید آن را در داستان چین سراغ گرفت؛ تنها تمدنی که در طول هزاره‌ها بجز ۲۵۰ سال اخیر، به عنوان تنها هژمون جهان را شکل داده است. به گفته او، ظهور و خیزش غرب یک انحراف (از حالت عادی) است و چین آینده تاریخ جهان را تعریف خواهد کرد. چین برای اینکه این نقش را ایفا کند نیازمند منابع انرژی برای تغذیه اقتصاد رو به گسترش خود و یافتن جای پای محکمی در شبکه تجارت جهانی است و از سوی دیگر کشور ایران وجود دارد با منابع عظیم نفت و گاز که در یک موقعیت کلیدی استراتژیک واقع شده و از جریان نفت از تنگه هرمز محافظت و دسترسی آزاد به مسیرهای تجاری اقیانوس هند را ارائه می‌کند. بر اساس این گزارش، در حقیقت نشانه‌هایی وجود دارد که تغییر تمایل ایران به سمت شرق و چین وقوع یک تحول بزرگ در نظم سیاسی و اقتصادی جهان را امکان‌پذیر می‌سازد. هراس موجود در غرب در ارتباط با چین، به نازکی با اعلام یادداشت تفاهم برای تدوین یک برنامه همکاری راهبردی بین ایران و چین در قالب یک توافق تجاری ۲۵ ساله، جدی‌تر شد. هر چند متن این برنامه منتشر نشده است اما منابع خبری سرتاسر جهان به سرعت زنگ خطر را درباره تغییر توازن قدرت در خاورمیانه و فراتر از آن به صدا در آوردند. بسیاری از ناظران این اقدام را پیامد مستقیم خروج دولت ترامپ از توافق هسته‌ای با ایران می‌دانند. دولت ترامپ درباره آسیب‌پذیری دولت ایران در برابر فشار حداکثری دچار اشتباه محاسباتی شد. چون وی و مشاورانش بر این باور بودند که با خروج از توافق هسته‌ای و اعمال مجدد تحریم‌های شدید علیه ایران، جمهوری اسلامی ایران را وادار به تسلیم و برآورده کردن خواسته‌های دشمنانش می‌کنند. آمریکا با خروج از توافق هسته‌ای از اتحادیه اروپا و انگلیس هم خواست که همین کار را انجام دهند. هر چند اروپایی‌ها ناخرسندی خود را از سیاست آمریکا ابراز داشتند اما نتوانستند سهم خود را در قبال توافق هسته‌ای اجرا کنند و شاهد بودند که آمریکا اراده سیاسی خود را بر بانک‌ها و شرکت‌های آمریکایی تحمیل کرد. آمریکا در واقع حاکمیت ملی اروپایی‌ها را در امور اقتصادی و مالی آنها مخدوش کرد. در حالی که اروپایی‌ها در فشار حداکثری آمریکا علیه ایران محدودیت خودمختاری و استقلال خود را مشاهده کردند، اما چین در این مساله فرصتی برای تحقق راهبرد توسعه جهانی خود موسوم به "ابتکار یک کمربند و یک جاده" را دید. این ابتکار که سال ۲۰۱۳ تصویب شده، گسترش شدید شبکه‌های تجاری از طریق سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های حمل و نقل دریایی و خشکی را پیش‌بینی کرده است که راه ابریشمی برای قرن ۲۱ خواهد بود. ایران هم جایگاه مهمی در این راهبرد دارد هم از لحاظ گسترش جاده‌ها و خطوط راه آهن و هم به لحاظ دارا بودن ذخایر انرژی که چین نیازمند آن است. چین در حال حاضر روزانه ۱۰ میلیون بشکه نفت برای اقتصاد خود وارد می‌کند و در تئوری، ایران می‌تواند نیمی از این میزان نفت را در دو دهه آینده تامین کند. جزئیات توافق تجاری ایران و چین هنوز منتشر نشده و هر دو کشور باید آن را تصویب کنند. گزارش‌های اولیه حاکی است که چین موافقت کرده که در ۲۵ سال

آینده ۴۰۰ میلیارد دلار در زیرساخت های نفت و گاز و حمل و نقلی ایران سرمایه گذاری کند. این توافق همچنین شامل همکاری نظامی و اطلاعاتی و ائتلاف راهبردی بین دو کشور در مورد امنیت مسیرهای تجاری خلیج فارس خواهد بود. این توافق که اولین بار در جریان سفر رئیس جمهور چین به ایران در سال ۲۰۱۶ مطرح شد در هر صورت نقطه پایانی بر قمار ترامپ برای مجبور کردن ایران به تسلیم و یک توافق هسته ای جدید با غرب خواهد بود. در پایان این گزارش آمده است: چنانچه توافق ایران و چین تصویب و اجرایی شود؛ موجب خواهد شد که مخالفان در تبعید ایران که روی فشار حداکثری آمریکا حساب کرده بودند در موقعیت سستی قرار گیرند. این منتقدان به همین علت توافق ایران و چین را با قرارداد ترکمنچای در سال ۱۸۲۸ مقایسه کرده اند اما روشن است که مخالفت آمریکا و حامیان ایرانی آن کشور ناشی از نگرانی برای محافظت از حاکمیت ملی و منافع مردم ایران نیست.

در نشست مجمع بین‌المللی اساتید مسلمان دانشگاه‌ها پیرامون تفاهم‌نامه ایران و چین مطرح شد:

تفاهم‌نامه ایران و چین موجب ثبات سیاسی طرفین است

تهران- ایرنا- سفیر اسبق ایران در چین در نشست تخصصی پیرامون برنامه جامع همکاری ۲۵ ساله ایران و چین گفت، جوسازی علیه تفاهم‌نامه ایران و چین ریشه در دو منبع خارجی دارد که از حدود ۲ سال قبل تلاش‌هایی را آغاز کرده بودند، این در حالیست که سطح روابط ایران و چین ساده نبوده و در مناسبات بین‌المللی جایگاه ویژه‌ای دارد که هر دو طرف از آن منتفع می‌شوند. نشست تخصصی «برنامه ۲۵ ساله همکاری‌های تهران - پکن و چشم‌انداز مناسبات ایران و چین در دو دهه آینده»، با همت مجمع بین‌المللی اساتید مسلمان دانشگاه‌ها به صورت ویدئو کنفرانس و در روز دوشنبه با حضور تعدادی از سفرای سابق ایران و چین و اساتید دانشگاه‌های دو کشور برگزار شد. در این نشست ۱۰ نفر از اساتید دانشگاه‌های ایران و چین به همراه ۲ سفیر اسبق ایران در چین و یک سفیر چین در ایران حضور داشتند. گزارش پیش‌رو به تفصیل اظهارات «سید محمد حسین ملانک» سفیر اسبق ایران در چین، اشاره دارد.

جوسازی بر علیه تفاهم‌نامه ایران و چین ریشه در دو منبع خارجی دارد // سید حسین ملانک با اشاره به سابقه روابط دو کشور گفت: ایران از ۴ تیرماه که دولت تصویب پیش نویس تفاهم‌نامه ۲۵ ساله با چین را علنی کرد، با انعکاس بسیار زیادی چه در داخل و چه در خارج روبرو بودیم. برگزاری این جلسه هم برای شفافیت و آگاهی رساندن بیشتر به جامعه بوده است. قطعاً رابطه ایران و چین یک رابطه دو جانبه ساده نبوده و نیست که در جایگاه نظام بین‌الملل هم تعریف شده است. به عبارتی جایگاه ایران و چین در جهان یک جایگاه ویژه و تعریف شده است و نزدیکی بیشتر دو کشور فرآیند جدیدی را بوجود می‌آورد که این وضعیت می‌تواند نکات مثبت و منفی را برای تعدادی از افراد ایجاد نماید که واکنش‌ها به این موضوع هم طبیعی خواهد بود. باید توجه داشت که جایگاه این دو کشور متفاوت بوده و نزدیک شدن آن‌ها به یکدیگر، در نظام سیاسی جهان و منطقه بسیار با اهمیت است. این موضوع به حدی از اهمیت برخوردار است که افرادی از جمله آقای «پمپئو» وزیر امور خارجه آمریکا برای راه‌اندازی یک جو مخالفت در کشور، آن را به «ترکمنچای» دیگری برای ایران تشبیه کرد. لذا برای این‌که بتوان موضوع را بیشتر مورد بررسی قرار داد، یک تقسیم‌بندی از اظهارات مخالفین اجتناب‌ناپذیر است. بخش نخست ارزیابی از واکنش‌هایی است که در جامعه ایران بدان اشاره شده است. در واقع بخش عمده‌ای از این واکنش‌ها مبتنی بر شایعاتی است که «پترولیوم اکونومیست» یک و نیم سال قبل ایجاد کرد و بر اساس آن خانم «شیرین هانتر» یک مقاله بسیار عاطفی را مبنی بر واگذاری ایران به کشورهای خارجی نوشت. در واقع مابقی ماجرا براساس این اطلاعات غلطی بود که توسط این دو مرجع در داخل و خارج کشور ایجاد شد. این بحثی که در مورد نیروی نظامی حمایت‌کننده از سرمایه‌گذاری چین در ایران، یا امتیازهای بسیار زیاد برای چینی‌ها همه از جمله مواردی است که با

جوسازی این دو منبع به وجود آمده است. در واقع می‌توان گفت که در ایران بعد از انقلاب چه در سطح مدیران کلان و چه در سطح مدیران میانی و خرد هیچ‌گاه چنین سیاستی نبوده که بخواهند کوچکترین امتیازی را به کشورهای خارجی اعطا کنند. دومین بخشی که من بدان اشاره خواهم داشت حضور نیروهای مخالف سیاسی در ایران و از مخالفان دولت هستند که چنین نظری را داده و به نظر من این رویکرد بیشتر از این بُعد قابل ملاحظه است که، این افراد معتقدند اگر خودشان چنین کاری را انجام بدهند بسیار بهتر است. این دو واکنش نخست چندان اهمیتی در داخل کشور ندارند.

تفاهم‌نامه کنونی مسبوق به سابقه است // اما در نقطه دیگری به این موضوع بر می‌خوریم که احتیاجی به برقراری روابط خودمان با چین در یک دید جدید داریم. از نظر من نظام بین‌الملل بعد از تحولات ۲ ساله هم‌آوردی چین و آمریکا در یک نقطه جدیدی قرار گرفته و نمی‌توان گفت روابط آمریکا و چین به عنوان عناصر اصلی نظام بین‌الملل، همانی است که در ۴ سال گذشته بود. یعنی این روابط از یک اعتماد کمتر و یک سختی بیشتر از یک نارسایی فراتر برخوردار شده و اجازه می‌دهد تا نظام بین‌الملل، یک نگاه دقیق‌تری به موضوع داشته باشند. این‌که چگونه می‌توانند شرایط خودشان را در وضعیت نوین بهبود ببخشند، موضوعی است که همه بدان توجه دارند. بنابراین باید از این زاویه به روابط ایران و چین توجه داشت. اما نکته مهمی که در مورد تفاهم‌نامه مطرح است، این است که وزارت امور خارجه متنی را که در فضای مجازی و در رابطه با این موضوع در حال گردش می‌باشد را تایید نکرده است. برداشتی که از این تفاهم‌نامه می‌شود داشت این است که این یک توصیفی از روابط دوجانبه است. بنده از سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۰ مسئولیت روابط ایران و چین را در پکن بر عهده داشتم که در سال ۱۳۷۹ آقای «محمد هاشمی»، معاون اجرایی آقای رئیس‌جمهور، تفاهم‌نامه‌ای را تحت عنوان همکاری‌های اقتصادی دو کشور امضا کردند. آن تفاهم‌نامه با آن چیزی که هم‌اکنون در کانون توجهات قرار دارد، چندان تفاوتی ندارد. به عبارتی پتانسیل‌های دو کشور برای همکاری لیست شده و بر اساس آن پتانسیل‌ها ابراز امیدواری برای همکاری شده است.

مولفه اقتصادی قوی‌تر از مولفه سیاسی // تا سال ۲۰۰۰ روابط دو کشور، یک مولفه «سیاسی» بسیار قوی داشت و به همین دلیل طرف چینی مسئول در روابط ایران و چین، معاون نخست‌وزیر این کشور بود. اما از سال ۲۰۰۰ به بعد که چین وارد روابط «سازمان تجارت جهانی (WTO)» شد، ارزش روابط ایران و چین به یک ارزش تجاری مختصری کاهش پیدا کرد. به همین دلیل چین خواست که همکاری دو کشور در قالب «وزارت بازرگانی» دو کشور باشد. در سال ۲۰۰۶ و ۲۰۰۸ ما به موضوع بحران اقتصادی جهانی برخوردیم که در آن آمریکا و غرب در زمینه اقتصادی و روند توسعه بسیار عقب افتادند و چین بدون این‌که مشکل بزرگی در این زمینه داشته باشد، گام بزرگی را به جلو برداشت. به همین دلیل برای این‌که بتوانند از نقدینگی خودشان استفاده کنند در سال ۲۰۱۲ طرح معروف «یک جاده، یک کمربند» را مطرح کردند.

چین نیاز جدی سیاسی به ائتلاف با ایران دارد // نکته بعدی که در این قسمت وجود دارد این است که، بر اساس تفاهم‌نامه، ما بر اساس نیاز دولت خودمان با حمایت چین، وارد مذاکرات شدیم. به عنوان مثال در بخش انرژی یک تداومی از آن چیزی که در تفاهم‌نامه سال ۱۳۷۹ داشتیم مشاهده می‌شود. در این تفاهم‌نامه آمده است که: «امیدواریم که طرف چینی در رابطه با پول ناشی از خرید نفت از ایران تسهیلات بیشتری را به طرف ایرانی واگذار کند». نمود این امر این است که این تفاهم‌نامه در شرایط تحریمی نوشته شده، درحالی‌که اگر از زاویه تحولات نظام بین‌الملل وارد شویم، چین هم‌اکنون در شرایطی است که نیاز جدی سیاسی به ائتلاف با ایران دارد تا در کنار پاکستان قرار بگیرد، لذا تفاهم‌نامه بر اساس نیاز ما در شرایط تحریم نیست. لذا اگر از این نقطه نظر به تفاهم‌نامه نگریم، این تفاهم‌نامه از این حیث که به روابط ما با یک کشور بزرگ جهان در یک چارچوب منظم کمک می‌کند، نقطه عطفی در روابط خارجی ایران است. در رابطه با ۲۵ سال هم لازم است تا به این نکته اشاره داشته

باشم که، اصولاً سرمایه‌گذاری خارجی در کشورها به صورت سالانه نیست و اگر کشوری خواست تا کارخانه‌ای را در ایران تولید کند، نیاز به جلب اعتماد داشته و مستلزم این است که بتواند تحت شرایط ثابتی اقدامات خود را پیگیری نماید. بنابراین اگر ما بخواهیم وارد فرآیند سرمایه‌گذاری شویم، باید تفاهم‌نامه‌های بلند مدتی را با کشورها و شرکت‌ها داشته باشیم تا بتوانیم تعهدات آن‌ها را پاسخگو باشیم. باید دقت داشت که روابط ایران و چین مخالفینی دارد که هم‌اکنون خودشان را نشان دادند. حتی در عرصه بین‌المللی هم این مخالفین حضور دارند. وضعیت کنونی ایران هم به‌گونه‌ای است که مورد توجه تمام کشورهای منطقه قرار گرفته است. به‌طور کل این تفاهم‌نامه یک قرارداد دوجانبه و مشترک است که موجب ثبات سیاسی برای طرفین شده و هر دو کشور از آن بهره خواهند برد .

شینخوا: پروازهای خارجی به ایران از سرگرفته شد

پکن- ایرنا- خبرگزاری رسمی چین گزارش کرد پس از ۴ ماه از شیوع ویروس کرونا در ایران و تعطیلی پروازهای بین‌المللی، بسیاری از شرکت‌های هواپیمایی بتدریج در حال ازسرگیری پروازهای خود به ایران هستند. به گزارش ایرنا شینخوا روز سه شنبه در گزارشی نوشت: پرواز شرکت هواپیمایی امارات به ایران شروع شده و یکی از هواپیماهای این شرکت پس از مدت طولانی دو روز پیش در فرودگاه امام خمینی (ره) فرود آمده است. گزارش خاطر نشان کرده است که بر اساس اعلام سازمان بین‌المللی هواپیمایی، کسانی که از پروازهای خارجی استفاده می‌کنند از جمله برای پرواز امارات باید حداکثر ۹۶ ساعت پیش از پرواز آزمایش کرونا داده باشند. گزارش ادامه می‌دهد که قطر ایرویز هم که پروازهایش را به صورت محدود در دوران قرنطینه به ایران انجام می‌داد تصمیم به افزایش پروازها گرفته است و شرکت‌های هوایی خارجی دیگری نیز بتدریج در حال برنامه ریزی برای شروع پروازها به ایران و بالعکس هستند. قطر ایرویز بر اساس اعلام خبرگزاری چین بجز شهر تهران پروازهایی را به شهرهای مشهد، اصفهان و شیراز در نظر گرفته است . شینخوا می‌نویسد که یک هفته قبل هم شرکت «کام ایر جت» افغانستان پروازی به مشهد انجام داد و قرار است پروازهای این شرکت به مشهد از شهرهای هرات، کابل و قندهار از سر گرفته شود پرواز شارجه به شیراز برای شرکت ابرعربیا نیز این ماه آغاز شد. بنا به این گزارش، ایران اولین موارد ابتلا به کرونا در کشور را ۱۹ فوریه اعلام کرد و پس از آن شمار پروازهای خارجی به این کشور کاهش یافت.

دلواپسی‌های کاخ سفید از مشارکت راهبردی ایران و چین

تهران- ایرنا- پیامدهای اجرای موفق «برنامه جامع همکاری بلندمدت ایران و چین» از هم‌اکنون نگرانی‌های جدی را نزد آمریکا و برخی دیگر از دولت‌های غربی به بار آورده است. انتقاداتی که از «برنامه جامع همکاری ۲۵ ساله ایران و چین» مطرح می‌شود به طور عمده از نامشخص بودن جزئیات آن سرچشمه می‌گیرد. این گزاره در مورد انتقادات داخلی صادق است اما شرایط در عرصه بین‌المللی متفاوت است و ریشه مخالفت‌ها در کشورهای اروپایی و آمریکا به ویژه از سوی رسانه‌های وابسته به بلوک غربی-عربی به ترس از پیامدهای مثبت اجرای موفق برنامه باز می‌گردد. بی‌اثرکردن تحریم‌های آمریکا، باز شدن مسیر اقتصادی مطمئن و بلندمدت، برطرف شدن نیاز روز افزون چین به نفت از طریق شریکی قابل اعتماد، بی‌نیازی نسبی ایران به غرب، فعال شدن چرخ‌های صنعت و تولید در کنار استفاده تهران از ظرفیت‌های سیاسی و تجاری پکن از مهمترین دلایل نگرانی غرب محسوب می‌شود. بسیاری از مخالفان خارجی راه‌اندازی روابط راهبردی ایران و چین، از پیامدهای برد-برد نوافق از طریق تشکیل یک بلوک قدرتمند سیاسی و اقتصادی در منطقه نگرانند زیرا باعث بی‌نیازی تهران به غرب (حمایت سیاسی، سرمایه‌ای و تکنولوژیکی) می‌شود و در طرف مقابل به نحو چشمگیری میزان آسیب‌پذیری چین

از نوسانات انرژی را از بین می‌برد و راه را برای ادامه رقابت جهانی این کشور با ایالات متحده هموار می‌سازد. مخالفت برخی افراد شکاک، ناآگاه یا شاید غرضورز در داخل را می‌توان به مرور زمان با مشخص شدن مزایای توافق برطرف کرد. توافق فوق یک موضوع کاملا داخلی است که در حیطه منافع ملی ایران و چین قرار دارد ولی در ابعاد بین المللی هم با واکنش روبرو شده است. جالب اینجا است گذشته از تحلیل‌های رسانه‌ای، در برخی کشورهای غربی مخالفت‌هایی از سوی مقامات صورت می‌گیرد و با حمایت برخی ایرانیان خارج‌نشین نیز روبرو شده است. چند روز قبل تجمع‌های کوچکی در برخی شهرهای اروپایی صورت گرفت که تصاویر این وقایع نشان می‌دهد که عناصر دست نشانده و مزدور غرب آن را هدایت می‌کردند. ابراز نگرانی دشمنان ایران نسبت به توافق جای تفکر بسیار دارد.

وابستگی متقابل، نردبان کشورها // مقتضیات کنونی عرصه بین المللی به گونه‌ای است که کشورها به تنهایی قادر به پیمودن مسیر پیشرفت نیستند و ارتقای سطح توانمندی در حوزه های اقتصادی و سیاسی گذشته از تقویت عرصه‌های داخلی نیازمند همکاری بین المللی است. نظریه پردازان مدت‌ها است که وابستگی یا پیوستگی متقابل کشورها را یکی از مهمترین راهکارها برای پیشرفت همزمان با کاهش تعارضات بین المللی می‌دانند زیرا اعتقاد دارند افزایش تعاملات تجاری و اقتصادی به تدریج دولت‌ها را به یکدیگر به شکلی پیوند می‌دهد که هرگونه تنش بین آنها باعث نابودی تجارت و منافع آنها می‌شود. نظریه «وابستگی متقابل» هم بر این اصل مهم تاکید دارد که مسیر پیشرفت کشورها تنها از طریق الگو قرار دادن کشورهای توسعه‌یافته قابل دستیابی نیست بلکه راه جایگزینی برای آن وجود دارد که طی آن کشورها مکمل و همراه یکدیگر می‌شوند و به عنوان اجزا یک کل نیازهایشان را در یک مسیر مشترک برآورده می‌سازند. در این فرایند هرچه همکاری و پیوستگی کشورها به یکدیگر بیشتر باشد جایگاهی جایگاه آنها سخت‌تر می‌شود. برخی نظریه‌پردازان هم وابستگی متقابل را پیوند مستقیم و مثبت منافع دولت‌ها در ساختاری نردبان‌گونه می‌دانند که در آن دولت‌ها پله‌های ارتقای موقعیت بین المللی یکدیگر (در حیطه های گوناگون) را فراهم می‌کنند. در توافق بلندمدت ایران و چین نیاز پکن به انرژی مطمئن و استفاده از موقعیت سوق‌الجیشی ایران در کنار احتیاج تهران به سرمایه‌گذاری، فناوری و توانایی‌های بین المللی چین مکمل هستند و این امر می‌تواند نظمی را ایجاد کند که ضمن برآورده ساختن احتیاجات دوطرفه، موجب حمایت و مقاومت مشترک در برابر فشار از سوی رقبا یا دشمنان نیز شود.

نگاهی به انگیزه مخالفت‌ها با مشارکت راهبردی ایران و چین // به عبارت ساده توافقی که در شرایط تحریم و فشار حداکثری علیه جمهوری اسلامی ایران، بتواند در حوزه اقتصادی، سیاسی، تکنولوژیکی و ... گشایشی را برای کشورمان ایجاد کند به هیچ عنوان مطلوب دشمنان ایران نیست. بسیاری از پایتخت‌های اروپایی در کنار واشنگتن و متحدان عربی-صهیونیست آن به هیچ عنوان بهبود شرایط ایران را بر نمی‌تابند و با هر ابزار سیاسی و غیرسیاسی تلاش می‌کنند تا مانع آن شوند و ایران را تسلیم خود کنند. بزرگنمایی مخالفت‌های داخلی و استفاد از ظرفیت‌های بین المللی از جمله ابزار غربی‌ها است. هراس در غرب و متحدان آن از این سند راهبردی حتی در رسانه های آمریکایی هم بازتاب دارد؛ جای تعجب است که باوجود اعتراف غربی‌ها، هنوز عده‌ای در داخل آب به آسیاب دشمن می‌ریزند. روزنامه آمریکایی «واشنگتن پست» ادعان دارد که توافق فوق دولت‌های چین و ایران را که هدف فشار و تحریم آمریکا قرار دارند، نزدیک‌تر می‌کند. جنگ تجاری و فشار حداکثری بی‌نتیجه واشنگتن علیه پکن و تهران باعث شد دو کشور گشایش در امور یکدیگر را در ایجاد روابط بلندمدت ببینند. گمان تحلیلگران غربی آن است که دو دشمن کاخ سفید اکنون تلاش دارند زمینه همکاری خود را از سطح اقتصادی به حوزه‌های امنیتی و نظامی هم ارتقا دهند. در واقع خطر تضعیف سیاست‌های یکجانبه کاخ سفید مهمترین دلیل نگرانی آنها است؛ حتی «نیکی هیلی» نماینده سابق ایالات متحده در سازمان ملل همکاری بلندمدت ایران و چین را فاجعه‌بار خوانده و آن را به مفهوم پایان انزوای تهران در عرصه جهانی دانسته است. باید توجه داشت که کشورهای غربی و

رسانه‌های آن‌ها به هیچ عنوان دلسوز ایران و ایرانی نیستند و اکنون با احساس مخاطرات پیامدهای مثبت توافق ایران و چین به دستور کاخ سفید وارد میدان شده‌اند و از همه ظرفیت‌های خود بهره می‌برند تا مانع موفقیت این تفاهم شوند. با وجودی که هنوز جزئیات توافق ۲۵ ساله فوق مشخص نیست رسانه‌ها خبر می‌دهند تحرکاتی از سوی کره جنوبی و هند (دو متحد آسیایی آمریکا) به دلیل نگرانی از کوچک شدن سهم آن‌ها از تجارت با ایران صورت گرفته است. این دو کشور تا پیش از خروج آمریکا از برجام به همکاری با تهران علاقه وافری نشان می‌دادند و توافقات گوناگونی را امضا کردند اما با اندک فشاری از سوی ترامپ یا پس کشیدند. کارشناسان اعتقاد دارند حال با نائید و قطعی شدن همکاری بلندمدت تهران و پکن، به تدریج دیگر کشورهای آسیایی و اروپایی که از ایران دوری می‌گزیدند، نسبت به از دست دادن فرصت‌های طلایی در تعامل با تهران نگران می‌شوند و بعید نیست بدون توجه به فشارهای کاخ سفید، البته با احتیاط درجه‌های همکاری با ایران را دوباره باز کنند.

در نشست مجمع بین‌المللی اساتید مسلمان دانشگاه‌ها پیرامون تفاهم‌نامه ایران و چین مطرح شد:

غلامعلی خوشرو: بهبود وضعیت کنونی تنها با همکاری میسر است

تهران- ایرنا- «غلامعلی خوشرو» نماینده اسبق ایران در سازمان ملل در نشست تخصصی برنامه جامع همکاری ۲۵ ساله ایران و چین گفت، جایگاه آمریکا و چین در مناسبات بین‌المللی در حال تغییر است و پکن به عنوان یک قدرت مهم در حال تثبیت جایگاه خود در جهان می‌باشد. چین بزرگ‌ترین مصرف کننده انرژی و ایران هم به عنوان یکی از تامین‌کنندگان این انرژی در جهان مطرح است که این امر روابط دو کشور را اجتناب‌ناپذیر می‌نماید. نشست تخصصی «برنامه ۲۵ ساله همکاری‌های تهران - پکن و چشم‌انداز مناسبات ایران و چین در دو دهه آینده»، با همت مجمع بین‌المللی اساتید مسلمان دانشگاه‌ها به صورت ویدئو کنفرانس و در روز دوشنبه با حضور تعدادی از سفرای سابق ایران و چین و اساتید دانشگاه‌های دو کشور برگزار شد. در این نشست ۱۰ نفر از اساتید دانشگاه‌های ایران و چین به همراه ۲ سفیر اسبق ایران در چین و یک سفیر چین در ایران حضور داشتند. گزارش پیش‌رو به تفصیل اظهارات «غلامعلی خوشرو» نماینده اسبق ایران در سازمان ملل، اشاره دارد.

نفاق، مبنای سیاست خارجی آمریکا // «خوشرو» با اشاره به اینکه مسئله چین و آمریکا یک مسئله ریشه داری است که با وجود کرونا تشدید هم شد، گفت: البته کرونا ضربه مهمی به رهبری آمریکا زد و نشان داد آمریکا بیش از آن که نشان می‌داد در عرصه مناسبات بهداشتی و فرهنگی ضربه پذیر است و لذا بدترین عملکرد را در مواجهه با «ویروس کرونا» داشت. در رابطه با این مسئله، آمریکا ابتدا در حالت تکذیب و انکار بود و بعد دچار سردرگمی شده و هم‌اکنون، همه را متهم به انتشار این ویروس می‌کند. این امر نشان می‌دهد رفتار آمریکا یک رفتار نسنجیده و نادرست در عرصه مناسبات بین‌المللی است. اگر بخواهیم سیاست خارجه آمریکا را مورد مطالعه قرار بدهیم متوجه خواهیم شد که موتور محرکه سیاست خارجه آمریکا مبتنی بر ایجاد شکاف و تفرقه است. هم‌اکنون شاهد این هستیم که آمریکا در هرکجا که یک تفاهم‌نامه‌ای در حال شکل‌گیری است، قصد دارد تا آن را برهم بزند و اگر هم موفق به برهم زدن آن نشود، خودش را از آن میرا کرده و تلاش می‌کند تا فشار حداکثری را بر آن تفاهم‌نامه وارد نماید. که از این موارد مثال‌های زیادی را داریم. مثلاً در مورد «برجام» که قرار بود روابط عادی سیاسی و تجاری ایران با جهان برقرار شود، که [این تفاهم و قرارداد] به صورت یک‌جانبه توسط آمریکا لغو شده و فشار حداکثری را هم پیشه خود نموده است.

آمارها چه می‌گویند؟ // وی افزود: تنش بین چین و آمریکا تنها معطوف به تجارت نیست. همان‌گونه که ما از مردم چین اطلاعات زیادی نداریم، مردم آمریکا هم از چین اطلاعات زیادی ندارند. به عنوان مثال باید به دو یا سه آمار اشاره کنم. تولید ناخالص ملی آمریکا در ۴۰ سال پیش یعنی در سال ۱۹۸۰ نزدیک به ۲ تریلیون دلار بوده و هم‌اکنون نیز ۲۲ تریلیون دلار است. در همین بازه زمانی تولید داخلی چین نزدیک به ۲۰۵ میلیارد دلار بوده و

هماکنون ۵/۱۵ میلیارد دلار است. یعنی ۵۱ برابر نسبت به ۴۰ سال پیش رشد داشته است. درآمد سرانه در آمریکا هم از ۴ دهه قبل تا کنون ۵ برابر شده درحالی‌که این میزان در چین ۲۶ برابر شده است. اگر ما این آمار را بینیم و حتی اگر از سال ۲۰۰۰ آن را ملاک قرار دهیم، پیشرفت چین تاکنون در حوزه «درآمد ناخالص ملی» ۱۵ برابر بوده که به معنای پیشرفت در تجارت، صنعت، سرمایه‌گذاری و کاهش بیکاری است. نزدیک به ۹۰ درصد مردم چین در ۴ دهه قبل، زیر خط فقر قرار داشتند، درحالی‌که این معضل هماکنون زیر یک درصد است. به همین منوال در طول ۲۰ سال گذشته، ۱۰ میلیون گردشگر چینی در دنیا حضور داشتند که این رقم هماکنون به ۱۵۰ میلیون گردشگر رسیده و میزان پولی که در این صنعت در حال خرج شدن در کل دنیاست ۲ برابر پولی است که آمریکایی‌ها در این صنعت خرج می‌کنند. بنابراین می‌توان دریافت که چین یک جامعه بسیار پیشرفته‌ای شده و دیگر به عنوان یک جامعه بسته کشاورزی، منزوی و عقب افتاده محسوب نمی‌شود. در ۴۰ سال گذشته از هر ۵ نفر چینی، ۴ نفر در بخش کشاورزی شاغل بودند در حالی‌که این میزان هماکنون در حوزه صنعت و حوزه‌های دانش‌بنیان تحولات بسیاری را به خود دیده است. این موضوع برای دنیا و به خصوص آمریکا بسیار غیرقابل فهم و غیر قابل تحمل است که چین بتواند در عرصه جهانی اثر گذار باشد. به همین دلیل فشاری که بر روی صنایع چینی مانند «هوای» هست ریشه در چنین وضعیتی دارد. بنابراین ما باید به این نکته توجه داشته باشیم که هماکنون یک جنگ سردی بین چین و آمریکا در حال رخ دادن است و به نظر من چین بسیار تمایل داشت تا ۵ سال دیگر را هم بدین منوال پشت سر بگذارد و به نقطه‌ای برسند که اقتصاد اول دنیا باشند، در حالی‌که این کشور هماکنون اقتصاد دوم دنیاست. اگر چین با همین روند ادامه می‌داد مسلماً تا ۵ سال آینده اقتصاد نخست دنیا بود. در تکنولوژی سنتی و مدرن هم جایگاهی می‌یافت که دیگر آمریکا هم نمی‌توانست در مقابل آن بایستد. فرهنگ چین به‌گونه‌ای است که به آرامی کار خودشان را می‌کنند و سیاست را در ۴ دهه قبل کاملاً به حاشیه برده و اقتصاد را محور خود قرار دادند و شروع به برقراری روابط و کار با سایر کشورها کردند. آن‌ها قصد نداشتند وارد رقابت سیاسی با آمریکا شوند. رقابت این دو کشور یک رقابت اقتصادی و فنی و علمی است که منافع خودشان را در نظر دارد.

ارتباط اجتناب‌ناپذیر با چین // خوشرو در ادامه گفت: وضعیت و جایگاه ایران به ما این اجازه را می‌دهد که با چین یک روابطی را خواسته یا ناخواسته داشته باشیم. وضعیت به‌گونه‌ای است که اگر سیستم و نظام پهلوئی هم حاکم می‌بود، ایران و چین بایستی یک روابطی را با یکدیگر برقرار می‌کردند به دلیل این‌که چین مصرف‌کننده نخست انرژی در جهان بوده و ایران هم به عنوان تولیدکننده این انرژی است. بنابراین، این ارتباط یک ارتباط اجتناب‌ناپذیر است. ایران یک سرمایه‌گذار نیاز دارد و از طرف دیگر چین هم نیاز به انرژی دارد که ایران تامین‌کننده آن است. ضمن این‌که پروژه «کمر بند- جاده» یک پروژه بسیار بزرگی است که رابطه چین با سایر کشورها را از طریق زمین و بنادر برقرار می‌کند که به سرعت می‌تواند بر تمام این مسیرهای استراتژیک در تامین خدمات و کالا دسترسی پیدا کند که به تبع آن منافع امنیتی و سیاسی چین هم تامین خواهد شد. از طرف دیگر ایران هم موقعیت مهم و استراتژیکی دارد که کمک می‌کند تا با چین رابطه داشته باشد. اما از آن‌جا که فرهنگ و خوی ایران با غرب پیوند داشته است، لذا هر پیشرفت و تمدنی را در غرب جستجو می‌کنیم در صورتی‌که این گونه نیست و این وضعیت در جهان کنونی تغییر کرده است. انگلستان که زمانی در زمره کشورهای صادرکننده مهم قرار داشت هماکنون در سال نزدیک به ۶۳ میلیارد دلار از چین واردات انجام می‌دهد. بنابراین این برداشت ما ایرانی‌هاست که چین را به عنوان یک کشور قدرتمند نمی‌شناسیم. حتی آلمان به عنوان پیشرفته‌ترین کشور اروپا در سال ۸۲ میلیارد دلار از چین واردات دارد. وی افزود: اما آمریکا چنانچه بدان اشاره شد، موتور محرکه‌اش نفاق است و از طرف دیگر فشار زیادی را به ایران وارد می‌کند تا ایران را از پا در بیاورد و برای جلوگیری از انزوای ایران هرکاری را انجام می‌دهد. بنابراین این تفاهم‌نامه در حال حاضر تنها یک نقشه راه است و بنده امیدوارم که این تفاهم‌نامه عملیاتی شود. این استدلال منتقدان که می‌گویند «ما در بقیه کارها ناتوان بودیم در این کار هم ناتوان هستیم»،

درست نیست. ما باید به دنیا نگاهی بلند مدت داشته باشیم و با همه کشورها وارد تفاهمنامه شویم. در این برنامه ۲۵ ساله هم همانطور که مشخص است، اگر آمادگی داشته باشیم می‌توان به منافع خودمان برسیم. ما با همکاری می‌توانیم وضعیت خود را بهبود ببخشیم. چین تجربه خوبی در فقرزدایی داشته است که می‌تواند برای ما الگوی خوبی باشد .

دانشگاه شیراز و دانشگاه پکن تفاهمنامه همکاری امضا کردند

شیراز- ایرنا- رییس دانشگاه شیراز و رییس دانشگاه پکن، در نشست مجازی، تفاهم نامه همکاری مشترک در حوزه زبان و فرهنگ امضا کردند. حمید نادگران، رییس دانشگاه شیراز روز سه‌شنبه در حاشیه آیین مجازی امضای این تفاهمنامه، هدف از انعقاد آن را، گسترش زبان و فرهنگ به‌عنوان عامل دوستی میان ملت‌ها، گسترش مناسبات علمی برای تبدیل شدن آن به چشماندازهای مشترک، تلاش برای راه‌اندازی رشته‌های مشترک و اعطای مدرک دوجانبه، حضور اسنادان در دانشگاه‌های دیگر، پذیرش دانشجویان تحصیلات تکمیلی و محقق کردن فرصت‌های مطالعاتی برای اسنادان و دانشجویان برشمرد. وی افزود: همچنین هم‌افزایی موثر بین اداره‌های روابط عمومی هر ۲ دانشگاه، تاسیس رشته‌های فرهنگ و ادبیات ایران و چین در هر ۲ دانشگاه، اجرای پروژه‌های مشترک علمی به ویژه در رشته‌های علوم انسانی، علوم سیاسی، هنر و معماری، مدیریت و حسابداری از دیگر اهداف انعقاد این تفاهم نامه به شمار می‌آید. نادگران، با اشاره به پیشینه ۷۰ ساله دانشگاه شیراز، از این دانشگاه به عنوان یکی از سرمایه‌های علمی و معنوی بسیار مهم در جنوب کشور یاد کرد و اظهار داشت: دانشگاه شیراز با برخورداری از ۱۸ هزار دانشجو در سه مقطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری و افزون بر ۷۰۰ عضو هیات علمی در زمره دانشگاه‌های بزرگ سطح یک ملی و بین‌المللی است. رییس دانشگاه شیراز بیان کرد: توجه به دیپلماسی علمی و ورزشی در دستور کار اصلی این دانشگاه قرار دارد و در حال رایزنی برای اجرایی شدن آنها با دانشگاه‌های معتبر جهان هستیم.

زمینه‌سازی برای ایجاد رشته چین‌شناسی و آموزش زبان چینی در دانشگاه شیراز // نادگران همچنین در مورد همکاری میان دانشگاه شیراز و پکن بیان داشت: همکاری میان این ۲ دانشگاه می‌تواند زمینه‌ساز ایجاد دوره چین‌شناسی و زبان و ادبیات چینی در دانشگاه شیراز و ایجاد دوره ایران‌شناسی و زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه زبان و فرهنگ پکن شود. وی ادامه داد: هم‌اکنون گروه‌های علمی پژوهشی در دانشگاه شیراز تشکیل شده است تا به تعمیق هرچه بیشتر این مناسبات کمک کنند.

امضای تفاهمنامه، همکاری بُرد- بُرد است // پروفیسور لیولی، رییس دانشگاه زبان و فرهنگ پکن نیز با ابراز خرسندی از امضای این تفاهمنامه علمی آموزشی با دانشگاه شیراز اظهار امیدواری کرد، انجام فعالیت‌های علمی، زمینه‌ساز ارتباطات و تبادلات فرهنگی میان ۲ دانشگاه و دو کشور ایران و چین شود. وی افزود: همه با هم تلاش می‌کنیم با اجرای این تفاهمنامه، زمینه بُرد - بُرد در همکاری‌های ۲ جانبه فراهم شود. جمهوری خلق چین به مرکزیت پکن در شرق قاره آسیا واقع شده است.

اولویت‌سنجی در سیاست خارجی؛ از پکن تا بغداد

تهران- ایرناپلاس- هرچند این روزها رسانه‌های غربی و معاند همچنان به انتشار اخبار کذب و شایعه‌سازی پیرامون سند همکاری ایران و چین ادامه می‌دهند اما سیاست‌های خارجی اعلامی و اجرا شده مسئولان کشور بیانگر آن است که هدفگذاری معطوف به یک منطقه نبوده و توسعه روابط سیاسی و اقتصادی با کشورهای مختلف از شرق تا خاورمیانه بویژه همسایگان از اولویت‌هاست. این روزها با انتشار خبرهایی درباره سند همکاری ایران و چین، تلاش شد اینگونه القا شود که نگاه سیاست خارجی کشور یک بعدی بوده و از همه ظرفیت‌ها برای توسعه

مناسبات تجاری و سیاسی با دیگر کشورها استفاده نمی‌شود. اما همانطوری که مسئولان کشور در دولت و وزارت امور خارجه بر آن تاکید کرده‌اند، ایران به دنبال گسترش روابط سیاسی و تجاری و همکاری بلندمدت با کشورهای است که سیاست برد- برد را دنبال می‌کنند؛ بویژه همسایگانی که سال‌هاست مناسبات سیاسی و اقتصادی خوبی با آنها داریم. در همین رابطه حجت الاسلام والمسلمین حسن روحانی دیروز (دوشنبه ۲۰ تیرماه) در جلسه رفع موانع و تسهیل صادرات، تقویت صادرات غیرنفتی برای تامین ارز مورد نیاز کشور را از سیاست‌های اصلی در عرصه اقتصاد عنوان کرد و افزود: در این راه کشورهای همسایه در اولویت اول روابط اقتصادی قرار دارند و سیاست دولت توسعه بیش از پیش روابط بویژه مراودات اقتصادی و تجاری با همسایگان است. وی خاطرنشان کرد: صادرات خدمات فنی و مهندسی و ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک موجب گسترش روابط با همسایگان خواهد شد. رییس جمهوری با تاکید بر ضرورت فعال‌تر شدن کمیسیون‌های مشترک اقتصادی با کشورهای بویژه همسایگان، اظهارداشت: باید از همه ابزارها و ظرفیت‌ها برای رشد اقتصادی و توسعه صادرات استفاده کنیم.

سفرهای فشرده با رویکردهای اقتصادی و سیاسی // براساس همین اهداف ترسیم شده در چارچوب سیاست خارجی کشور، امروز (سه‌شنبه ۲۱ تیرماه) مصطفی الکاظمی رئیس جمهوری عراق در حالی نخستین سفر خود به ایران را تجربه کرد که در دو روز اخیر محمدحواد ظریف وزیر امور خارجه یکشنبه ۲۹ تیرماه در چهارمین سفر رسمی خود به بغداد با مقام‌های این کشور دیدار و گفت‌وگو کرد. ظریف هدف از این سفر را پیگیری توافقاتی انجام شده در سفر اسفندماه ۹۷ رییس جمهوری اسلامی ایران به عراق و بررسی اوضاع و تحولات منطقه عنوان کرد. وی در بغداد با رییس جمهوری، نخست وزیر، رئیس پارلمان، وزیر امور خارجه، رییس شورای عالی قضایی، رییس الحشد الشعبی، رئیس ائتلاف الفتح و رهبر جریان حکمت ملی عراق درباره گسترش مناسبات و آخرین تحولات منطقه و جهان گفت‌وگو کرد. وزیر امور خارجه در آخرین برنامه کاری خود، با سفر به اربیل با «مسرور بارزانی» نخست وزیر اقلیم کردستان عراق دیدار کرد. در این دیدار دو طرف راه‌های گسترش روابط و توسعه مناسبات تهران - اربیل را در بخش‌های مختلف بویژه تقویت روابط اقتصادی و تجاری بررسی کردند. ظریف پیش از این دیدار با نجیروان بارزانی رئیس اقلیم و مسعود بارزانی رهبر حزب دموکرات کردستان عراق نیز دیدار کرد. وی در پایان این سفر در مطلبی در توییتری نوشت: روابط قوی با همه عراقی‌ها یکی از محورهای سیاست خارجی ایران است و همسایگان، اولویت ما هستند. دو روز بعد از سفر فشرده وزیر امور خارجه به بغداد، «مصطفی الکاظمی» نخست وزیر عراق بعدازظهر امروز (سه‌شنبه ۲۱ تیرماه) برای دیدار و گفت‌وگو با مقام‌های عالی‌رتبه ایران در صدر یک هیات بلندپایه سیاسی-اقتصادی وارد تهران شد. دیدار و گفت‌وگو با حجت الاسلام والمسلمین حسن روحانی، انجام مذاکرات دوجانبه هیات‌های رسمی دو کشور با حضور اسحاق جهانگیری معاون اول رییس جمهوری و دیدار با رهبر معظم انقلاب و رییس مجلس شورای اسلامی از برنامه‌های سفر دو روزه نخست‌وزیر عراق به تهران است.

انتظارها برای امضای توافقاتی همکاری // با توجه به سفرهای چند ماهه اخیر مقام‌های دو کشور، حضور مقام‌های اقتصادی در هیات همراه نخست وزیر عراق در این سفر و برنامه ترسیم شده برای انجام مذاکرات کاری با حضور جهانگیری معاون اول رئیس جمهوری، حاکی از امضای توافقاتی همکاری گسترده در بخش‌های مختلف تجاری و اقتصادی است. همانطوری که ۲۸ خردادماه امسال عبدالناصر همتی رئیس کل بانک مرکزی در سفر به عراق پیگیر اجرای توافق‌نامه بانک مرکزی آن کشور بود که در سفر بهمن‌ماه خود به بغداد امضاء شده بود. در سال ۹۷، بانک مرکزی ایران و عراق با امضای توافقنامه «سازوکار پرداخت مالی» بستر آزاد کردن مطالبات مالی ایران از عراق را فراهم کردند. در سفر خردادماه نیز، رئیس‌بانک مرکزی دو کشور بر تامین بخشی از کالاهای اساسی از جمله دارو از طریق عراق و از منابع مالی ایران نزد دولت عراق توافق کردند. وزیران دارایی و بانک مرکزی عراق بارها در دیدار با مقام‌های ایرانی تاکید کرده‌اند منابع مالی ایران محفوظ است و بغداد آمادگی دارد

هر زمان طرف ایرانی بخواهد آنها را پرداخت کند. ۱۴ خردادماه نیز رضا اردکانیان، وزیر نیرو به عراق سفر کرد و ضمن دریافت نیمی از مطالبات برق ایران به میزان حدود ۴۰۰ میلیارد دلار، قرارداد تمدید فروش دوساله برق ایران به عراق را نیز امضاء کرد.

تهران و بغداد بی‌توجه به حاشیه‌سازان // سیامک کاکایی، کارشناس مسائل عراق نیز در همین رابطه در گفت‌وگو با ایرناپلاس اظهار کرد: اراده سیاسی درصدد افزایش روابط بین ایران و عراق و به‌خصوص همکاری در زمینه‌های مالی و اقتصادی است. به‌تازگی نیز دو هیأت ایرانی در راستای تعامل‌های اقتصادی به عراق سفر کرده‌اند و ایران نیز مدت‌هاست در زمینه‌های مختلف اقتصادی حمایت‌هایی را انجام می‌دهد. کاکایی همچنین افزود: برخی اعتراض‌ها در رابطه با روابط دو کشور نمی‌تواند تفاوت چندانی بر مناسبات تهران و بغداد ایجاد کند، زیرا مسئولان و اراده حکام در راستای افزایش سطح مناسبات و پیشبرد مسائل اقتصادی است. ناظم دباغ، نماینده اقلیم کردستان عراق در ایران نیز درباره رابطه ایران و عراق به ایرناپلاس گفت: ورود مقام‌های عالی عراق به ایران اهمیت قابل توجهی دارد؛ در واقع این سفرها نشان می‌دهد مسئولان به دنبال تقویت روابط در زمینه‌های مختلف هستند. او همچنین اضافه کرد: الکاظمی به دنبال این است که روابط خود با ایران را توسعه دهد. سفرهای متعدد مقام‌های دو کشور به تهران و بغداد، در راستای اهداف سیاسی و اقتصادی است و عراقی مصمم است رابطه خوب خود را ایران را تداوم بخشد.

روزنامه چینی: خطر رویارویی نظامی ناخواسته چین و آمریکا فزاینده است

پکن- ایرنا- روزنامه «ساوت چاینا مورنینگ پست» هنگ کنگ در گزارشی با یادآوری افزایش منازعات میان چین و آمریکا و قرار گرفتن طرفین در یک شرایط شکننده نوشته است دو طرف درگیر یک نبرد ناخواسته شده اند. به گزارش ایرنا ساوت چاینا مورنینگ پست روز سه شنبه در گزارشی نوشت: سایه جنگ سرد بر روابط چین و آمریکا بیش از هر زمانی سنگینی می کند و سرعت گرفتن تنش های بی سابقه میان دو کشور، می تواند باعث بروز یک رویارویی ناخواسته شود و آنها را به جنگ بکشاند. رسانه های چین این روزها بارها مواضع دولت دونالد ترامپ رییس جمهوری آمریکا را در قبال چین نگران کننده توصیف کرده اند در تازه ترین مورد وانگ یی عضو ارشد شورای دولتی و وزیر خارجه چین گفته است: آمریکا عقل خود را از دست داده است و بی پروا در مسیر یکجانبه گرایی و قلدری پیش می رود. برای اولین بار «یانگ جیه چی» عضو بلند پایه شورای دولتی چین ماه گذشته با مایک پمپئو وزیر خارجه آمریکا در هاوایی دیدار کرد این نخستین دیدار دو مقام بلند پایه دو کشور در عرض یک سال گذشته بوده است ملاقات محرمانه ای که به نوشته این روزنامه به شکلی عجیب با سالگرد بمباران پرل هاربر در ۸۰ سال قبل، همزمان شد اقدامی از سوی ژاپنی ها که شرایط خاصی را پس از آن برای آمریکا بوجود آورد. روزنامه با اشاره به اختلافات دو کشور بخصوص در زمینه های اقتصادی و فنی نوشته است: همین موضوع می تواند بیشتر آنها را به سمت شرایط جنگ سرد سوق دهد و خطر رویارویی از دیدگاه تحلیلگران فزاینده تر شده است. ساوت چاینا مسابلی چون فروش تسلیحاتی آمریکا به تایوان ، سین کیانگ ، دریای جنوبی ، هنگ کنگ و همه گیری کرونا را از جمله اختلافات عدیده دو طرف دانسته که باعث فاصله گرفت روزافزون دو کشور از یکدیگر شده است. نشریه از قول «گراهام آلیسون» استاد دانشگاه هاروارد می نویسد: آزمایش سختی پیش روی دو قدرت بزرگ دنیا در سال ۲۰۲۰ میلادی قرار گرفته که یادآور دوران پرل هاربر است ژاپنی ها هفتم دسامبر ۱۹۴۱ به شکلی غافلگیرانه این بندر را بمباران کردند. «مالکوم دیویس» تحلیلگر موسسه راهبردی استرالیا به نشریه گفته است: چین کرونا وپروس را فرصتی بسیار مناسب برای تضعیف آمریکا دیده است احتمال اینکه توان مقابله جویی خود را در این دوره به رخ بکشد منتفی نیست به هر صورت شرایط هشدار دهنده است. «یوان پنگ» رییس موسسه مطالعات بین المللی معاصر که یک ارگان دولتی چین است می گوید: شرایط ناچوری است چین باید برای رویارویی نظامی

آماده باشد بدترین شرایط ضد چین بعد از جنبش دانشجویی سال ۱۹۸۹ میلادی بوجود آورده است. با این حال ساوت چاینا تاکید کرد که از دیدگاه «وانگ پی» وزیر خارجه چین این کشور نه به دنبال به چالش کشیدن آمریکا، نه جایگزینی آن کشور است و حتی به دنبال رویارویی نیست اما شرایط روابط بدترین حالت در ۴ دهه گذشته را نشان می دهد. این روزنامه افزود از دیدگاه تحلیلگران بهتر آن است که آمریکا و چین بیش از این به سمت محک زدن یکدیگر نروند و نداشتن ساختاری برای رایزنی ها بخصوص در زمینه نظامی و مدیریت نکردن بر منازعات می تواند خطر حوادث بیشتر و پیامدهای ناخواسته را به دنبال داشته باشد.

فروش باورنکردنی گیشه سینمای چین در روز نخست بازگشایی ها

تهران- ایرنا- فروش گیشه سینمای چین در اولین روز بازگشایی بعد از شیوع شدید کرونا، از مرز ۴۷۲ هزار دلار گذشت. به گزارش پایگاه اطلاع رسانی ددلاین بزرگترین وبسایت فروش آنلاین بلیت سینما در چین، فیلم نخستین (و/ع) ۲۰۱۸ (برنده جایزه بهترین فیلم آسیایی جشنواره بین المللی فیلم توکیو و خرس بلورین جشنواره برلین با حدود ۱۸۴ هزار دلار فروش بالاترین فروش گیشه را از آن خود کرد و پس از آن فیلم *گوسفند بدون چوپان* (۲۰۱۹) و *انیمیشن کوکو* (۲۰۱۷) (به ترتیب با ۸۰ و ۴۲ هزار دلار فروش در رده دوم و سوم پرفروش ترین ها جای گرفتند. سینماهای چین با بالاگرفتن بحران شیوع کرونا در این کشور، از ۲۲ ژانویه (۲ بهمن ۹۸) تعطیل شدند. خسارت وارده به گیشه دومین بازار بزرگ سینمایی جهان در سال ۲۰۲۰، حدود ۴ میلیارد دلار برآورد می شود. مقامات چین هفته گذشته با بازگشایی سینماهای مناطق سفید خارج از پایتخت از روز ۲۰ ژوئیه (۳۰ تیر ۹۹) موافقت کردند. البته یکن از کاهش سختگیری های پیشگیرانه در این شهر خبر داده و به گزارش خبرگزاری شین هوا سینماها در این شهر نیز پس از ارزیابی میزان خطر موجود، بازگشایی خواهند شد. هرچند هنوز تاریخ دقیقی برای این بازگشایی ها تعیین نشده است. چین بدون کوچکترین اتلاف وقت فیلم هایی که پس از بازگشایی ها در سینماهای این کشور روی پرده می روند را تعیین کرده بود و در بین آنها نام فیلم های هالیوودی به چشم می خورد که به دلیل تعطیلی های ناشی از شیوع کرونا از اکران محروم ماندند. فیلم *فانتزی دولیتل* (۲۰۲۰) و فیلم *ابرقهرمانی بلادشات* (۲۰۲۰) (با بازی وین دیزل ۲۲ ژوئیه (۲ مرداد) و فیلم *۱۹۱۷* در تاریخ ۳۱ ژوئیه (۱۰ مرداد) در سینماهای این کشور اکران خواهد شد. فیلم های بیشتری نیز در فهرست اکران وجود دارند که باید تایید شوند. گزارش رسانه های محلی همچنین از فروش تمام بلیت های جشنواره بین المللی فیلم شانگهای در دو ساعت اول بلیت فروشی ها در روز دوشنبه حکایت دارد. در این جشنواره که از ۲۵ ژوئیه تا ۲ اوت (۴-۱۲ مرداد) در کشور چین برگزار می شود، بیش از ۳۲۰ فیلم در دو قالب حضوری و مجازی نمایش داده خواهد شد.

فرانسه: شرکت هواوی چین اجازه سرمایه گذاری در این کشور را دارد

تهران- ایرنا- برخلاف انگلیس که تصمیم گرفته تجهیزات خود را تا سال ۲۰۲۷ از شبکه اینترنت نسل پنجم پاکسازی کند، «برونو لومر» وزیر دارایی فرانسه گفت کشورش از سرمایه گذاری شرکت هواوی چین در فرانسه جلوگیری نمی کند. خبرگزاری رویترز روز سه شنبه نوشت: لومر به رادیو اینفو فرانسه گفت «هیچ ممنوعیت کاملی» در مقابل شرکت هواوی در فرانسه وجود دارد اما اماکن حساس حفاظت می شوند. وی گفت: هواوی مانع سرمایه گذاری در نسل پنجم تلفن همراه نمی شود و ما از منافع امنیت ملی خود حفاظت خواهیم کرد. این مقام فرانسوی گفت که مواضع کشورش را روز دوشنبه بار دیگر برای مقام های چینی مورد تاکید قرار داده است. روزنامه نیکی ژاپن روز یکشنبه در گزارشی نوشت: در اقدامی که بیانگر همراهی و همکاری انگلیس با آمریکا در جنگ فناوری و امنیت بین ایالات متحده و چین است لندن از شرکت های ژاپنی خواسته است تا جای هواوی را بگیرند. مقام های بریتانیایی روز پنجشنبه، دو روز پس از آنکه انگلیس دستور داد تجهیزات هواوی از شبکه های جی ۵ آن کشور تا

پایان سال ۲۰۲۷ حذف شوند با شرکای جدید خود در توکیو ملاقات کردند. «اولیور داوودن» وزیر فرهنگ، رسانه و امور دیجیتال انگلیس سه‌شنبه گذشته با ایراد سخنانی اعلام کرد که در پی تحریم‌های آمریکا، هوآوی از مشارکت در طرح راه‌اندازی اینترنت نسل پنجم منع خواهد شد. پمپو در جریان آخرین سفرش به انگلیس در بهمن سال گذشته، همکاری لندن با هوآوی را خطر بزرگی خوانده و ادعا کرده بود که چراغ سبز انگلیس اقتدار و حق حاکمیت این کشور را به خطر می‌اندازد. پنج ماه بعد، انگلیس نه تنها ناگزیر از فشارهای آمریکا، قرارداد همکاری با هوآوی را متوقف بلکه چین را به نقض تعهداتش در قبال هنگ کنگ متهم کرده است.

چین: تحریم‌های آمریکا را بی پاسخ نمی‌گذاریم

پکن- ایرنا- وزارت امور خارجه چین روز سه‌شنبه در پاسخ به تحریم ۱۱ شرکت چینی از سوی آمریکا، ضمن تهدید واشنگتن به مقابله به مثل، این کشور را به سوءاستفاده از اقدامات کنترل صادرات متهم کرد. به گزارش ایرنا «وانگ ونین» سخنگوی وزارت خارجه امور خارجه چین در کنفرانس خبری امروز گفت: چین قاطعانه با این اقدام مخالف است و تمام اقدامات لازم را برای تأمین حقوق قانونی شرکت‌های چینی انجام خواهد داد. وزارت بازرگانی آمریکا روز دوشنبه ۱۱ شرکت چینی را به بهانه برخورد با مسلمانان اویغور در سین کیانگ واقع در شمال غربی چین به لیست سیاه اقتصادی خود افزود؛ مقام چینی این موضوع را نقض حقوق بشر عنوان کرد. آمریکا می‌گوید این شرکت‌ها در استفاده از نیروی کار اجباری توسط اویغورها و سایر گروه‌های اقلیت مسلمان شرکت داشته‌اند. شرکت‌های دارای لیست سیاه بدون تأیید دولت ایالات متحده نمی‌توانند قطعاتی را از شرکت‌های آمریکایی خریداری کنند. وانگ گفت: آمریکا از اقدامات کنترل صادرات برای قرار دادن شرکت‌های چینی در لیست سیاه اقتصادی به بهانه حقوق بشر سوءاستفاده کرده است این برخلاف هنجارهای اساسی حاکم بر روابط بین‌الملل است و برای منافع چین مضر است. وانگ افزود: واشنگتن به هیچ وجه نگران حقوق بشر نیست بلکه سعی در سرکوب شرکت‌های چینی و بی‌ثبات کردن منطقه خودمختار سین کیانگ دارد جامعه بین‌المللی این موضوع را کاملاً درک کرده است. او گفت: چین از ایالات متحده می‌خواهد که اشتباهات خود را اصلاح کند، تصمیمات مربوط را باطل کند و از مداخله در امور داخلی چین دست بکشد.

- خبرگزاری صدا و سیما:

همکاری دانشگاه شیراز و پکن

به گزارش سرویس بین‌الملل خبرگزاری صدا و سیما از پکن، تفاهمنامه همکاری بین دانشگاه شیراز و دانشگاه زبان و فرهنگ پکن به صورت مجازی با حضور «محمد کشاورز زاده» سفیر جمهوری اسلامی ایران در چین امضا شد. در این نشست روسای دو دانشگاه شیراز و پکن راه‌های توسعه روابط علمی میان دو دانشگاه را بررسی کردند. سفیر ایران در چین در این نشست ضمن ابراز خرسندی از امضای یادداشت تفاهم همکاری میان دانشگاه شیراز و دانشگاه زبان و فرهنگ پکن، نقش همکاری‌های دانشگاهی در تبادلات مردم با مردم دو کشور و تقویت پیوند دوستی میان ایران و چین را ارزنده توصیف کرد. کشاورز زاده در پایان ضمن ابراز امیدواری در خصوص اجرایی شدن تمام مفاد این یادداشت تفاهم، اعم از تبادل استاد و دانشجو و تاسیس و تقویت کرسی چین‌شناسی در دانشگاه شیراز و کرسی ایران‌شناسی در دانشگاه زبان و فرهنگ بر ادامه همکاری‌ها تأکید کرد. «عباسعلی وفایی» رایزن فرهنگی سفارت جمهوری اسلامی ایران در چین هم در این نشست گفت: این تفاهم نامه با هدف تقویت همکاری‌های علمی، آموزشی و تحقیقاتی میان دو دانشگاه، تبادل استاد و دانشگاه و ایجاد کرسی زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه زبان و فرهنگ پکن و ایجاد کرسی چین‌شناسی در دانشگاه شیراز امضا شده است.

«لیولی» رئیس دانشگاه زبان و فرهنگ پکن هم در این نشست ضمن اظهار خوشحالی از برگزاری چنین نشستی گفت: امضای این تفاهم نامه باعث تقویت همکاری میان دو دانشگاه خواهد شد. همکاری‌های علمی، فرهنگی و آموزشی با دانشگاه شیراز بیانگر آغاز همکاری چین با دانشگاه‌های ایرانی به ویژه در زمینه همکاری علمی و آموزشی است. لیولی در پایان اظهار امیدواری کرد همکاری‌های علمی میان دانشگاه‌های ایران و چین در آینده هم ادامه داشته باشد.

سد سه‌دره در چین

سد سه‌دره یا سد سه دهانه بر روی رود یانگ‌تسه در چین ساخته شده‌است. به گزارش گروه وبگردی خبرگزاری صدا و سیما، سد سه‌دره یا سد سه دهانه بر روی رود یانگ‌تسه در چین ساخته شده‌است. نیروگاه برق‌آبی ساخته‌شده در این سد، بزرگ‌ترین نیروگاه جهان (در بین همه انواع نیروگاه‌ها) است و از نظر تولید برق از سد ایتاپو پیشی گرفته‌است.

پس از سخنان وزیر خارجه انگلیس / چین وعده واکنش قاطع به انگلیس داد

چین وعده واکنش قاطع به انگلیس را در رابطه با مناقشه هنگ کنگ داد. به گزارش سرویس بین‌الملل خبرگزاری صدا و سیما به نقل از خبرگزاری فرانسه از پکن؛ چین در روز سه‌شنبه تهدید کرد واکنش قاطع به انگلیس که معاهده استرداد خود با هنگ کنگ را، در پاسخ به قانون امنیت ملی چین در مستعمره سابق اش به حالت تعلیق درآورده است نشان خواهد داد. دومینیک راب وزیر امور خارجه انگلیس، روز دوشنبه در جمع نمایندگان پارلمان کشورش گفت که معاهده استرداد بلافاصله به حالت تعلیق در می‌آید و تحریم تسلیحاتی به هنگ کنگ تسری داده می‌شود. راب افزود ما در نظر نداریم که مجدد این توافق نامه‌ها را فعال کنیم، مگر اینکه اقدامات تضمینی شفاف و محکمی برای اجتناب از اینکه معاهده استرداد انگلیس براساس قانون جدید امنیت ملی چین مورد سو استفاده قرار گیرد داده شود. این سخنان به مذاق پکن خوشن نیامد و به همین علت سخنگوی وزارت امور خارجه چین، وانگ ونبین، روز سه‌شنبه، اعلام کرد که می‌خواهد قاطعانه به این اقدام انگلیس پاسخ دهد. وی افزود: چین از انگلیس می‌خواهد خیالپردازی‌های خود در خصوص ادامه نفوذ استعماری در هنگ کنگ را رها کند و فوراً اشتباهات خود را اصلاح کند. دومینیک راب تصریح کرد کشورش تحریم تسلیحاتی طولانی مدت علیه چین را به هنگ کنگ نیز تسری می‌دهد تا از صادرات اسلحه، مهمات یا تجهیزات که در سرکوب داخلی استفاده می‌شود جلوگیری کند. استرالیا و کانادا نیز معاهده‌های استرداد مجرمان را در اوایل این ماه با هنگ کنگ به حال تعلیق درآوردند. در آمریکا، دونالد ترامپ به جایگاه ترجیحی اعطا شده به هنگ کنگ پایان داد.

هشدار چین به انگلیس درباره پیامدای مداخله در مسئله هنگ کنگ // سفارت چین در انگلیس از لندن خواست فوراً مداخله در مسئله هنگ کنگ را که جزء امور داخلی چین محسوب می‌شود، متوقف کند. به گزارش پایگاه اینترنتی شبکه بی بی سی، انگلیس روز دوشنبه به علت قانون امنیتی جدید در هنگ کنگ که قدرت بیشتری در اختیار پکن می‌گذارد، معاهده استرداد مجرمان خود با هنگ کنگ را لغو کرد. سفیر چین در لندن نیز در واکنش به این اقدام، انگلیس را به «مداخله آشکار» در امور چین متهم کرد. «لیو شیائومینگ» گفت: «چین هرگز در امور داخلی انگلیس مداخله نکرده است. انگلیس نیز باید همین رفتار را با چین داشته باشد.» سفیر چین در تونیت خود نوشت انگلیس با این اقدام خود «قانون بین‌المللی و هنجارهای ابتدایی حاکم بر روابط بین‌المللی را نقض کرده است.» سفارت انگلیس در چین نیز با انتشار بیانیه‌ای در وبسایت خود نوشت: «چین از طرف انگلیسی می‌خواهد که فوراً مداخله در امور هنگ کنگ را که به هر شکل امور داخلی چین محسوب می‌شود، متوقف کند.» اوایل این ماه نیز بوریس جانسون نخست وزیر انگلیس وعده داده به ۲ میلیون نفر از ساکنان هنگ کنگ، فرصت نقل مکان به

انگلیس و نهایتاً درخواست شهروندی انگلیس را بدهد. این اقدام، به دنبال اجرای قانون امنیتی جدید پکن در اواخر ماه ژوئن امسال صورت گرفت؛ قانونی که اجازه می‌دهد شهروندان هنگ کنگ برای محاکمه به چین منتقل شوند. تنش‌ها بین لندن و پکن رو به افزایش است و دولت انگلیس جداگانه اعلام کرده است خواستار حذف فناوری چینی از شبکه نسل پنجم تلفن همراه در انگلیس خواهد شد. در همین زمان، پمپئو وزیر امور خارجه آمریکا نیز عصر روز دوشنبه وارد لندن شد و قرار است با نخست وزیر انگلیس درباره مسائل مختلف، از جمله چین و همه گیری کرونا گفتگو کند.

آمریکا ۱۱ شرکت چینی را تحریم کرد

به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صداوسیما به نقل از رویترز؛ وزارت بازرگانی آمریکا روز دوشنبه اعلام کرد ۱۱ شرکت چینی را بر سر آن چه که به گفته دولت آمریکا نقض حقوق بشر در سین کیانگ خوانده شده تحریم کرده است. آمریکا این شرکت‌ها را به مشارکت در رفتار دولت چین با اویغورها در سین کیانگ در غرب چین متهم می‌کند. وزارت بازرگانی آمریکا در بیانیه‌ای اعلام کرد این شرکت‌ها از اقلیت اویغور برای کار اجباری در شرکت‌های متعدد نساجی استفاده می‌کنند. در این بیانیه آمده است این شرکت‌های چینی همچنین از آزمایشات و تحلیل‌های ژنتیک در سرکوب هرچه بیشتر اویغورها و دیگر اقلیت‌های مسلمان استفاده می‌کنند.

پمپئو: تحریم هواوی چین را به دولت انگلیس تبریک می‌گویم

به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صداوسیما به نقل از شبکه تلویزیونی الجزیره مباشر، مایک پمپئو وزیر امور خارجه آمریکا در نشست خبری مشترک با هم‌تای انگلیسی خود گفت: من تحریم شرکت هواوی چین از شبکه‌های 5G را به دولت انگلیس تبریک می‌گویم.

- روزنامه شرق:

روایت یک اقتصاددان از قرارداد ایران و چین

یک کارشناس اقتصادی درباره قرارداد بین ایران و چین می‌نویسد: در جایی که قدرت چانه‌زنی طرفین برابر نیست، امکان شکل‌گیری بازی برد-برد با توزیع منصفانه وجود ندارد. طرف ضعیف، برای جلب همکاری طرف قوی‌تر، ناچار از پرداخت امتیازهای خاص است. این قاعده کلی در هر رابطه‌ای وجود دارد؛ از رابطه میان دو فرد و دو شرکت گرفته تا دو کشور. علی دینی‌ترکمانی کارشناس اقتصادی در روزنامه شرق نوشت: قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین یکی از موضوعات داغ این روزهاست. بدون ورود به جزئیات این قرارداد، به چند نکته کلی اشاره می‌کنم که می‌توان بر مبنای آن‌ها درباره خروجی این قرارداد از منظر منافع ملی به ارزیابی پرداخت. نکته اول؛ چین و ایران دارای دو الگوی متفاوت در تعامل با جهان هستند. چین که در زمان مانو، معتقد بود آمریکا «ببر کاغذی» است و اسرائیل را به رسمیت نمی‌شناخت، بعدها، با درک اهمیت توسعه اقتصادی، از در سازش با آمریکا درآمد و اسرائیل را نیز به رسمیت شناخت. به این صورت، توانست، رشد سالانه حدود هشت درصد از ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۰ را در دوره دانگ شیائوپینگ و رهبران بعدی، تکرار کند و به معجزه نوین شرق آسیا معروف شود. سیاست خارجی ایران بر مبنای ستیز با اسرائیل و آمریکا شکل گرفته و در گذر زمان قوام یافته است. تغییرات به‌وجودآمده در گفتمان حاکم بر سیاست خارجی در این حد است که اعلام شود: «منظور ما از حذف اسرائیل ملت اسرائیل نیست، دولت صهیونیستی آن است». تعاملات با آمریکا نیز همراه با افت و خیزهای فراوانی بوده است. از تلاش‌ها برای برقراری مناسبات کم‌تنش گرفته تا خط‌ونشان‌کشیدن‌های تند و تیز همراه با وقایع ماه‌های اخیر که گاهی به

رودرویی نظامی کشیده شده است. نکته دوم؛ چین، در حال حاضر، در نقش ابرقدرت اقتصادی جهان، در کنار آمریکا و اروپا، در حال ایفای نقش خود است و در کشورهای مختلف جهان دست به سرمایه‌گذاری مستقیم می‌زند تا همان مسیری نئواستعماری قدرت‌های بزرگ پیشین را تکرار و این کشورها را به خود وابسته کند، در همین راستا، در پی جاناندازی یوان به عنوان ارز معتبر در گوشه و کنار جهان است. با قراردادهای دوجانبه با کشورهای مختلف، از چند سال پیش، اقدامات لازم برای امکان‌پذیر شدن استفاده چینی‌ها از یوان، به جای دلار یا یورو، در کشورهای طرف قرارداد را فراهم کرده است. با افزایش تعداد کشورها، عملاً قلمروی جغرافیایی استفاده از یوان جهانی می‌شود. اقتصاد ایران نه‌تنها توان رقابت با اقتصاد چین را ندارد، بلکه در سال‌های اخیر، بر اثر تحریم‌ها، از نفس افتاده است. میانگین میزان رشد اقتصادی سال‌های ۱۳۹۹-۱۳۹۰ برابر صفر است؛ یعنی دهه از دست‌رفته ۹۰ به دهه جنگ با متوسط رشد منفی ۶/۱ درصد در سال اضافه می‌شود. خروجی این موقعیت، تشدید فشارهای تورمی و تعمیق رکود و درنهایت کاهش شدید ارزش پول ملی است. نکته سوم؛ چین در سال‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۴، نرخ یک دلار را از ۵/۱ یوان به حدود ۹ یوان افزایش داد و سپس از سال ۱۹۹۴ تا ۲۰۰۴ در حد ۵/۸ یوان تثبیت کرد و از ۲۰۰۵ به بعد به کانال شش یوان به ازای یک دلار رساند؛ یعنی بعد از یک سیاست کاهش ارزش پول ملی، توانست با اتکا به بنیان‌های اقتصادی قوی، دست به تقویت ارزش یوان بزند. در حال حاضر، این توانایی را با اتکا به ذخایر ارزی حدود سه هزار میلیارد دلاری خود دارد. ارزش یوان را دوباره تقویت کند و به نیاز آمریکا و اروپا پاسخ مثبت بدهد. تقویت ارزش یوان موجب ارزان‌تر شدن صادرات آمریکا و اروپا در بازار چین و گران‌تر شدن صادرات چین در بازارهای این کشورها و در نتیجه بهبود تراز تجاری آن‌ها با چین می‌شود. به احتمال زیاد، چین، زمانی دست به چنین سیاستی خواهد زد که امتیازهای مهمی در حوزه فناوری‌های پیشرو از این کشورها بگیرد تا مسیر ابرقدرتی و نیل به اهداف جاه‌طلبانه در سال‌های آینده را هموارتر کند. ایران در موقعیتی نیست که بتواند نقطه اتکایی برای رهایی اقتصاد غرب از چالش‌های اقتصادی محسوب بشود. نه تنها، امکانی برای تقویت ارزش پول ملی وجود ندارد که لحظه‌به‌لحظه ارزش آن فرو می‌ریزد.

جمع‌بندی: // چین به عنوان یک بازیگر مهم جهانی در حال ظهور است. نمی‌تواند قواعد مهم بازیگری جهانی از جمله تأمین امنیت برای تولید و سرمایه خارجی را نادیده بگیرد. نمی‌تواند بدون همکاری با غرب به فناوری‌های پیشرو دست یابد. از این رو، منافعش، در محکم‌کردن میخ قدرت نئواستعماری در حال ظهور خود است که لازمه آن همکاری با قدرت‌های بزرگ جهانی است؛ یعنی برای چین، یک کشور خاص، فرع بر مسئله است. آنچه اهمیت دارد، تأثیر تعاملات با چین کشور بر کلیت تعاملاتش با جهان است. اگر تأثیر منفی بگذارد، به احتمال زیاد، از آن پس می‌کشد. اگر در راستای منافعش باشد، بازی را به گونه‌ای پیش می‌برد که دیگران را در خدمت تأمین منافع خود قرار دهد. نتیجه همکاری یا منازعه میان دو طرف با قدرت خیلی نابرابر از قبل مشخص است. نتیجه منازعه، حذف سریع طرف ضعیف از صحنه است. نتیجه همکاری نیز شکل‌گیری بازی با توزیع نابرابر منافع حاصله است. در جایی که قدرت چانه‌زنی طرفین برابر نیست، امکان شکل‌گیری بازی برد-برد با توزیع منصفانه وجود ندارد. طرف ضعیف، برای جلب همکاری طرف قوی‌تر، ناچار از پرداخت امتیازهای خاص است. این قاعده کلی در هر رابطه‌ای وجود دارد؛ از رابطه میان دو فرد و دو شرکت گرفته تا دو کشور. اگر مسیری که چین در چند دهه اخیر طی کرده است، اقتصاد ایران نیز تجربه می‌کند، امروز نیازی به چنین قراردادی پیش نمی‌آید تا چین تأمین‌کننده فناوری و سرمایه مالی در حوزه‌های کلیدی از جمله نفت و گاز و شیلات و... باشد. با ادامه روندهای گذشته در عرصه سیاست خارجی، چنین قراردادی مانع از بدتر شدن شرایط نمی‌شود. چین، در چارچوب قدرت چانه‌زنی نابرابر طرفین، با اقتصاد ایران همان کاری را خواهد کرد که نظریه‌پردازانی، چون پاول باران و پاول سویزی در کتاب «اقتصاد سیاسی رشد» از آن به عنوان «انتقال مزاد» از کشورهای پیرامونی به کشورهای مرکز نام می‌برند؛ یعنی وابستگی فناورانه و مالی و سیاسی به چین با پیامد منطقی توزیع نابرابر منافع و در تحلیل نهایی یعنی

«توسعه توسعه نیافتگی». راهکار اساسی برای پرهیز از تشدید وضعیت، درک جهان بینی است که چینی ها به آن رسیدند؛ توسعه مقدم بر هر چیزی است.

- جماران:

فرشاد مومنی: چین نمی خواهد برای ما خیرات کند

فرشاد مومنی که در یک نشست مجازی و از طریق اینستاگرام در موسسه دین و اقتصاد درباره تفاهم نامه ۲۵ ساله با دولت چین سخن می گفت، با انتقاد جدی از اظهارات مقامات رسمی کشور درباره تأثیر امنیتی این قرارداد برای به حداقل رساندن تهدیدهای امنیتی آمریکا و اسرائیل بر علیه تمامیت عرضی کشور، تأکید کرد: متوسل شدن به یک قدرت خارجی برای کسب امنیت ملی و بیرون راندن قدرت خارجی دیگر در تجربه تاریخی ما دستاوردهای پرهزینه و گاه معکوس داشته است. جماران: فرشاد مومنی که در یک نشست مجازی و از طریق اینستاگرام در موسسه دین و اقتصاد درباره تفاهم نامه ۲۵ ساله با دولت چین سخن می گفت، با انتقاد جدی از اظهارات مقامات رسمی کشور درباره تأثیر امنیتی این قرارداد برای به حداقل رساندن تهدیدهای امنیتی آمریکا و اسرائیل بر علیه تمامیت عرضی کشور، تأکید کرد: متوسل شدن به یک قدرت خارجی برای کسب امنیت ملی و بیرون راندن قدرت خارجی دیگر در تجربه تاریخی ما دستاوردهای پرهزینه و گاه معکوس داشته است. وی همچنین اظهار کرد:

*چین نمی خواهد برای ما خیرات کند و ما باید این را بفهمیم / قبل از ما ونزولایی ها هم سراغ چینی ها رفته بودند // *قبل از کانال جذب سرمایه خارجی قبل از ما ونزولایی ها سراغ چینی ها رفتند و برای صنایع نفت و گاز جذب سرمایه کردند و قابلیت آن ها این گونه شد که اکنون برای گذران امور روزمره خودشان این گونه به کمک ما نیاز دارند. در این زمینه چینی ها خیری نرسانند اما تا بخواهید به ونزولایی ها شرّ رسانند. اکنون برای ونزولا نه تنها انتظارات از جذب سرمایه اتفاق نیفتاده بلکه میلیاردها دلار بدهی خارجی هم باقی مانده است. این صاحب نظر اقتصاد ایران گفت: صرف اینکه آمریکایی ها از این قرارداد ضربه خوردند توجیه کننده رفتن به سمت قرارداد نیست. باید به حداقل تضمین ها از نظر اندیشیده بودن و موثر بودن قرارداد برسیم. ما باید به خودمان و منافع ملی توجه داشته باشیم. در اقتصاد سیاسی بین المللی این یک اصل موضوعه است که می گویند برای اینکه بتوانید در جذب سرمایه خارجی موفق باشید باید صلاحیت ها و شایستگی های خود را در زمینه به کارگیری سرمایه های انسانی و مادی خود نشان داده باشید. استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی گفت: زمانی که رئیس بانک مرکزی می گوید ما در عرض سی سال بیش از ۲۰۰ میلیارد دلار تحت عنوان مجعول کنترل نرخ دود کردیم آن ۲۰۰ میلیارد دلار را از دست دادیم و قیمت دلار به بیش از ۲۵۰۰ برابر رسیده است، نشان می دهد ما یک نظام تصمیم گیری به غایت ناکارآمدی داریم. زمانی که اهل خرد را می رانید و می رنجانید و تصمیم می گیرید از درون آن چنین کارنامه ای درمی آید.

مشروح این مصاحبه به شرح زیر است: از سال ۸۵ بیش از ۱۲۰۰ میلیارد دلار ارز نابود کردیم // فرشاد مومنی گفت: مطالعه ارزشمند آقای بحرینیان و دوستان ایشان می گوید از سال ۸۵ به بعد که وارد تحریم های سنگین شدیم بیش از ۱۲۰۰ میلیارد دلار ارز نابود کردیم کشورمان مصرف زده تر شده و بنیه تولیدی اش سقوط کرده و این همه بحران های کوچک و بزرگ هم پدیده آمده است. با این نظام تصمیم گیری زیر بار تعهد با خارجی ها رفتن مانند سمّ است. وی با اشاره به ضعف بنیه حقوقی عقد قرارداد خارجی دولت، تأکید کرد، پیش نیاز عقد قرارداد ارتقاء این بنیه است و انبوهی از ملاحظات نهادی دیگر باید مورد توجه قرار گیرد. این صاحب نظر اقتصاد ایران متذکر شد: حواسمان باشد برای قدرت های بزرگ به طور خاص و همه کشورهای دنیا، متحد استراتژیکی جز

منافع ملی خودشان وجود ندارد. ما به گونه توهّم آلودی روی بعضی‌ها انتظاراتی بار می‌کنیم که در سابق برای لوتی‌های محله بار می‌کردند. هیچکدام از خارجی‌ها لوتی محله نیستند و به گواه شواهد تاریخی بو می‌کشند و هر آنچیزی که منافعشان را تأمین کند ولو با رسوایی و بی‌آبرویی و ظلم و جنایت انجام می‌دهند. متأسفانه چینی‌ها در این زمینه هرگز از آمریکاها، انگلیسی‌ها، فرانسوی‌ها و آلمانی‌ها چیزی کم ندارند. بنابراین ما نباید سهل‌انگارانه و ساده لوحانه با این قضیه برخورد کنیم. اینکه فکر کنیم اینکه فکر کنیم این‌ها برای ما مایه بگذارند و فداکاری کنند همه منشأ توهّم دارد، در دنیای واقعی اصلاً از این خبرها نیست. وی با اشاره به دیدگاه‌های نهادگرایان در اقتصاد گفت: اقتصاددان‌های بزرگ نهادگرا می‌گویند زمانی که در کشوری از نظر قاعده‌گذاری اقتصادی، بازارگرایی افراطی در دستور کار قرار می‌گیرد چند عارضه بزرگ اتفاق می‌افتد. در جلسات قبلی من از زبان داگلاس نورث در کتاب فهم فرآیند تحول اقتصادی گفتم یکی از عارضه‌ها این است که شما را «نسبت به عدم اطمینان‌ها غیر حساس می‌کنند». مسئله‌ی دومی اینکه بازارگرایی افراطی یک «دید تقدیس‌گرای مطلق انگار درباره‌ی رقابت ایجاد می‌کند» که فسادها و فاجعه‌های بزرگ ایجاد می‌کند. محور سوم اینکه «ما را از صرفه‌ی مقیاس و تقسیم کار عقلایی یا این اصل موضوعه‌ی اصلی توسعه که توسعه جایی اتفاق می‌افتد که قابلیت‌های همکاری ارتقاء پیدا باشند دور می‌کند.» وی گفت: ما نیاز به یادگیری همکاری داریم و در یادگیری همکاری هم توالی راهبردی این است که به تمرین‌های داخلی جدّی در این زمینه نیاز داریم و شکل سازمان یافته‌ی تمرین‌ها از دل میدان دادن به صرفه‌ی مقیاس در حیطه‌ی اقتصاد برای بنگاه‌های تولیدی و متحول کردن مناسبات رانته‌ی ای پدید می‌آید که تولید را محمل کسب رانت کرده و بحران صرفه‌ی مقیاس در کشور ایجاد کرده است. در حیطه‌های سیاسی و اجتماعی هم باید میدان را برای همکاری باز کنیم. دکتر فرشاد مومنی افزود: اینکه نسبت به سازمان‌یابی مردم در حیطه‌های اجتماعی و خیره‌ها حساسیت‌های غیرمنطقی نشان می‌دهیم، در حیطه‌ی سیاسی به احزاب و سازمان‌ها و در حیطه‌ی فرهنگی حساسیت غیرمنطقی نشان می‌دهیم سمّ است. به اسم امنیت ملّی این کارها را انجام می‌دهند ولی اینکه راه را بر یادگیری همکاری سازمان یافته می‌بندید این بزرگترین تهدید امنیت ملّی ما را به وجود می‌آورد. دکتر مومنی ادامه داد: نکته‌ی چهارمی که خیلی حیاتی هست، این است که ما باید در رابطه‌ی مردم با حکومت و حکومت با مردم و مردم با مردم خیلی با همدیگر گفتگو کنیم اینکه در همه‌ی سطوحی که عرض کردم یک سنت سینه داریم. آن سنت سینه این است که ما همه‌ی چیزهای خوب را یکجا می‌خواهیم اما حاضر به تن در دادن به لوازم آن نیستیم. اکنون من به سخنگوی وزارت خارجه می‌گویم بجای اینکه بگویند هر کسی چون و چرا درباره‌ی این قرارداد کند به خارجی وصل هست شرافتمندانه بگویند بایسته‌های سیاست‌های خارجی چنین پیمان راهبردی چیست؟ آیا در استراتژی هم پیمان استراتژیک شما منازعه‌ی آنتاگونیستی با اسرائیل، آمریکا و... می‌کنند؟ از مقام سیاست خارجی انتظار داریم برای ما این‌ها را روشن کند. وی گفت: مسئله‌ی اساسی اینکه آیا کسی با شما قرارداد استراتژیک می‌بندد؛ در حالی که همچنان بی‌پروا باشید که محیط پر تنش باشد؟ آیا می‌پذیرد برای کشوری که در بعضی از حیطه‌ها قادر به جلب اعتماد مردم و تولیدکنندگان نیست مایه بگذارند و در حیطه‌های ارتقاء دهنده‌ی بنیه‌ی تولیدی کار کند؟ حتی اگر متحد استراتژیک را به فساد، نقض عهد، زورگویی و جنایت هم نشاناسید، آیا می‌توانید در غیاب توانمندسازی بنیه‌ی علمی در زمینه‌ی کارشناسی حقوق قراردادهای، قراردادی ببندید که در بردارنده‌ی منافع ما باشد؟ جذب سرمایه‌ی خارجی برای کشوری موثر است که ساختار نهادی‌اش مشوّق تولید باشد نه رانت و ربا و فساد. این صاحب نظر اقتصاد توسعه متذکر شد: یکی از چیزهای دیگری که واقعاً همه‌ی ما باید تواصی به حق و تواصی به صبر کنیم اینکه اگر کسی در سطح حکومت و مردم چیز خوب خواست باید شرافتمندانه به لوازمش تن دهد و البته قبل از آن عالمانه لوازم را احصاء هم کرده باشد. جذب سرمایه‌ی خارجی برای کشوری موثر است که ساختار نهادی‌اش مشوّق تولید باشد نه رانت و ربا و فساد. ابتدا ما باید این لوازم را فراهم کنیم. وی افزود: از روح پاک آیت الله دکتر

شهید بهشتی مدد می‌گیرم و عرض می‌کنم مذاکره و قرارداد بستن برای یک حکومت تابو نیست مهم کیفیت و میزان انتقال آن با منافع ملی هست و این هم باید از فرآیند گفتگویی عبور کند و همه‌ی کسانی که از طریق دعوت به توقف تفکر و پذیرش یا نفی مطلق و بی‌چون و چرای چیزی حرف می‌زنند، اینها نسبتی با علم و عقل و اخلاق ندارند. بنابراین این رویه‌ها ارتقاء دهنده‌ی ملت ما و قابلیت‌های آن برای اینکه یک زندگی با کیفیت برای خودش تدارک ببیند نیست. از همه‌ی اصحاب خرد و دانایی خاضعانه دعوت می‌کنم در این زمینه به توانمندسازی حکومت و ملت اهتمام بایسته داشته باشند. وی گفت: درباره‌ی هر مسئله‌ای که سرنوشت هر کشور را تحت تأثیر قرار می‌دهد حتی المقدور باید در همه‌ی سطوح و ارکان نظام حیات جمعی همگان را به علم دعوت کنیم. از همه بخواهیم به علم به مثابه فصل الخطاب نگاه کنند. کارکرد محوری علم در همه‌ی ساحت‌های حیات جمعی این است که واقع نگری را افزایش می‌دهد. واقع نگری می‌تواند بزرگترین سرمایه‌ی ما برای نجات کشور باشد. اگر به هر شکلی تحت تأثیر توهم‌ها یا انتظارات نابجا و برداشت‌های نادرست باشیم و آن‌ها را با برجسب‌هایی مانند نگاه خوش‌بینانه یا بدبینانه انگ برنیم گره ما را باز نمی‌کند.

گره ما را واقع نگری باز می‌کند // او بیان کرد: گره ما را واقع نگری باز می‌کند و واقع نگری با خوش‌بینی افراطی و بی‌ضابطه و هم با بدبینی افراطی و بی‌ضابطه مرزبندی دارد. این یکی از چیزهایی است که به گمانم در نظام رسمی تبلیغاتی کشور بخاطر سیاست‌زدگی افراطی آن‌ها مغفول مانده و سهل انگاری در ترویج ادب علم محوری یکی از ریشه‌های استمرار توسعه ناپاافتگی ایران از منظر فرهنگی است. استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی ادامه داد: تابوسازی مجعول در مناسبات رانتی، فاسد و مشکوک است. برخورد علمی، ما را با تابوسازی، دارای مرزبندی دقیق و عالمانه می‌کند. ایامی که از سالگرد شهادت آیت الله شهید دکتر بهشتی گذشت ذکر این خاطره‌ی بزرگ خالی از لطف نیست و جای تأسف است که با شهادت ایشان فرهنگ‌سازی‌ها هم متوقف شد. اول انقلاب طیف‌های سلطنت طلب و مجاهدین خلق و کمونیست‌ها در برخوردهای سیاست‌زده و افراطی که داشتند اصل مذاکره با طرف‌های خارجی و به ویژه قدرت‌های بزرگ را به چالش می‌کشیدند. به گونه‌ای برخورد می‌کردند که گویی نفس مذاکره با آنها یک خطای راهبردی و پدیده‌ی مذموم و نادرست است. او اظهار داشت: در این زمینه شهید بهشتی تلاش‌های بسیار ارزشمندی را صورت می‌داد و دائماً در صحبت‌هایی که با مردم می‌کرد، می‌فرمود: ما حکومت هستیم و حکومت نمی‌تواند مانند یک جزیره‌ی جدا افتاده از کل عالم باشد. بنابراین اصل مذاکره با دیگران یک امر ضروری، بدیهی، اولیه‌ی عقلی است. آن چیزی که مهم است، این است که در این مذاکره چه چیزهایی گفته می‌شود؟ چه قراردادهایی گذاشته می‌شود؟ و چه تعهداتی داده می‌شود؟ به گزارش جماران فرشاد مومنی متذکر شد: در ماجرای تعاهم نامه‌ی جدید با چینی‌ها هم شاهد هستیم که هنوز همان فرهنگ جاهلی بیشتر پر زور و قوت کار می‌کند. کسانی مطلق انگارانه فقط این را عالی و حیاتی و مثبت می‌بینند و هر کسی که کوچکترین ابراز تردیدی در این زمینه داشته باشد را به ارتباط با خارجی‌ها متهم می‌کنند و از سوی دیگر مخالف‌های افراطی هم این توافق نامه را نشانه‌ی سر سپردگی و کشور فروشی و از این قبیل می‌دانند. هر دوی اینها مناسبات، اندیشه‌ها و رفتارهایی هستند که در غیاب علم محوری راه را برای برخوردهای فرصت طلبانه و جاعلانه باز می‌کند. وی بیان داشت: در این زمینه رسانه‌های گرامی باید به همه یادآوری کنند که اصل اینکه یک کشور با کشورهای دیگر قرارداد ببندد نه تنها مذموم نیست بلکه جزو ضروریات ادامه‌ی حیات جمعی است. آن چیزی که حیاتی هست کیفیت و محتوای این قراردادها، نحوه‌ی اجرای آنها و میزان ضمانت‌های کافی برای اجرای آن و در نظر گرفته شدن تنبیه‌های کافی برای ناقضان عهد است. اصل برجام به عنوان یک توافق چیز بدی نبود، آن چیزی که خیلی مهم هست و اکنون در آن گرفتار شده‌ایم اینکه یکی از امضاء کنندگان این قرارداد آن را نقض کرد. در اثر آن نقض لطمه‌های خیلی بزرگی به ما وارد شد ولی نتوانستیم هیچ جریمه‌ای متوجه کشور خاصی کنیم. این صاحب نظر اقتصاد ایران خواستار آن شد: رسانه‌ها و نهادهای اندیشه ورزی به بلوغ فکری کمک

کنند تا دعوای حیدری و نعمتی درباره اصل این چیزها راه نیندازیم. در دنیایی که می‌گوییم جهانی شده است، روزانه ده‌ها قرارداد کوچک و بزرگ ناگزیر هستیم با کشورهای دیگر ببندیم. مهم عناصر کلیدی آن است. کیفیت، محتوی، و نسبت آن با اهداف توسعه و میزان دقت‌هایی که در نحوه و ضمانت اجرا وجود دارد. وی گفت: در هفته‌هایی که پشت سر گذاشته‌ایم با کمال تأسف در این زمینه شاهد بودیم کسانی درست مانند برخورد خطای آقای رئیس‌جمهور که می‌گفت حتی مسئله آب و نان ما هم با مسئلهی برجام حل و فصل می‌شود درباره برنامه‌ی همکاری جامع مدیحه سرایی می‌کنند. به ما می‌گویند اگر برنامه‌ی همکاری و جامع اجرا شود تحریم‌ها پایان می‌پذیرد و ایران آباد می‌شود، شکوفایی‌های ناشی از ترانزیت راهزنی و شکاف‌های منطقه‌ای را از بین می‌برد، آمریکا ضربه‌ی کاری محکمی می‌خورد، دلارش به حاشیه رانده می‌شود و چیزهایی از این قبیل.

هنوز چیزی به نام قرارداد یا توافق نامه به معنای حقوقی نیافتاده // فرشاد مومنی ادامه داد: از سوی دیگر به کرات حرف‌های مجعولی مطرح می‌شود که وای کشور را فروختند، فلان جزیره را در اختیار اینها قرار دادند، فلان امتیازهای غیر متعارف به آنها دادند و چیزهایی از این قبیل... حتی به قدری افراط در این زمینه زیاد بود که بعضی از افراطی‌ها قرارداد را با عنوان «قرارداد ترکمن جای جدید» برجسب زنی کردند در حالی که اگر مقامات رسمی ما هم مانند سخنگوی وزارت خارجه یا فرد غیر مسئولی که مکرر در این زمینه‌ها از موضع بالایی صحبت می‌کند، به جای هم نوا شدن با برخوردهای افراطی به صورت منطقی برای مردم توضیح می‌دادند که هنوز چیزی به نام قرارداد یا توافق نامه به معنای حقوقی نیافتاده، این یک سند و نقشه‌ی راه یا یک چهارچوب و فریم ورک یا یک تفاهم نامه است، موضوع متفاوت می‌شد. و راه را برای تفاهم‌های عالمانه باز می‌کرد. نباید این موضوع را نادیده بگیریم هریک از اجزای تفاهم‌های خام اولیه که بیش از حد کلی هستند، اگر بخواهد جنبه‌ی اجرایی و عملیاتی پیدا کند به یقین باید از مسیر پارلمان عبور کند. استاد دانشگاه علامه طباطبایی با تأکید بر ضرورت تفاهم‌های عالمانه و واقع‌گرایانه، شیوه برخورد سخنگوی وزارت خارجه شبه افراطی خواند و گفت: روشی که تا امروز دستگاه‌های رسمی تبلیغی و فاعده‌گذاری نشان دادند شیوه‌ی بسیار عقب مانده و غیر توسعه‌ای بود. خیلی راحت می‌توانستند بگویند ما به نظارت‌های تخصصی افراد صاحب صلاحیت بیرون از ساختار قدرت نیاز داریم و برای شما راه‌هایی وجود دارد که به قوه‌ی مجریه و مقننه داده‌های اطلاعاتی خوب دهید. او ادامه داد: انصاف اینکه در شبکه‌های اجتماعی در سه هفته‌ی اخیر در کنار جنگ‌های مشکوک حیدری و نعمتی بین افراطی‌های خوشبین و بدبین حرف‌های متین و کارهای پژوهشی ارزشمندی هم ارائه شده و می‌توان روی آنها تمرکز و تأکید کرد. همه باید بدانند هر چیزی به معنای دقیق کلمه بخواهد به یک قرارداد منجر شود لزوماً باید از کانال مجلس عبور کند و بنا به تطبیق و تمهیدی که شهید بهشتی طراحی کرد هر چیزی که از کانال مجلس عبور کند و به تصمیم منتهی شود، لزوماً شفاف هم خواهد شد. فرشاد مومنی خواستار آن شد نظام رسمی تبلیغاتی کشور خیلی شفاف بگوید که اگر این تفاهم نامه به قرارداد منتهی شود؛ چرا اسم آن را قرارداد برد گذاشته‌اند باید بگویند دقیقاً بردهای طرف چینی در چه حیطه‌هایی است و برد ما چیست؟ اگر می‌گویند ضربه‌ی مهلک به آمریکایی‌ها زده می‌شود دقیقاً باید بگویند در چه حیطه‌هایی این ضربه‌ها زده می‌شود چرا ما باید ارزیابی مثبت یا منفی در این زمینه داشته باشیم. از همه حیاتی‌تر اینکه با ژرفکاوی درباره‌ی تجربه‌ی تاریخی ایران بگویند سوابق تاریخی در این زمینه چه می‌گوید؟ او گفت: آیا واقعاً تجربه‌های تاریخی به ما اجازه‌ی بهره‌مندی اصولی از این قضیه می‌دهد یا نمی‌دهد؟ به نظر آن چیزی که از همه حیاتی‌تر هست این است که تجربه‌ی تاریخی در زمینه عقد چینین قراردادهایی چه می‌گوید؟ ما باید ببینیم آن چیزی که بالقوه از این قراردادها انتظار می‌رود چیست. طول و عرض تفاهم نامه‌ای که می‌خواهد به قراردادهای چند ده گانه منجر شود با شفافیت ارائه شود. مومنی با انتقاد جدی از انتظارات امنیتی مسوولان از عقد تفاهمنامه با چین ادامه داد: آن گونه که تاکنون مقامات رسمی کشور گفتند یکی از مهمترین انتظارات از این تفاهم نامه این است که تهدیدهای امنیتی آمریکا و اسرائیل بر علیه تمامیت

عرضی به حداقل برساند. ما باید ببینیم به اینکه برای کسب امنیت ملی و بیرون راندن قدرتی متوسل به یک قدرت خارجی دیگر شویم در تجربه‌ی تاریخی ما دستاورد داشته یا نداشته است؟

متخصصان تاریخ و علوم سیاسی تقاضا می‌کنم در این زمینه سکوت نکنند // مومنی بیان کرد: من صمیمانه و خاضعانه از متخصصان تاریخ و علوم سیاسی تقاضا می‌کنم در این زمینه سکوت نکنند و سطح دانایی‌های نظام ملی را بالا ببرند. در تحقیقی که حدود سه دهه‌ی پیش انجام داده بودم متوجه شدم تقریباً هرگز کوشش‌های این گونه‌ی ایران برای کسب اطمینان و امنیت موفق نبوده است. بنابراین اگر کسانی فکر می‌کنند اتحاد استراتژیک با چین می‌تواند برای ما تضمین کننده‌ی امنیت ملی باشد باید بگویند بر اساس تجربه‌های تاریخی این بار چه فکر کردند؟ چه تدابیر و تمهیداتی اندیشیده‌اند تا این اتفاق نیفتد؟ این صاحب نظر اقتصاد ایران ادامه داد: برای اولین بار در دوره‌ی پس از رنسانس شاه عباس صفوی برای بیرون راندن پرتغالی‌ها از ایران دست به دامن انگلیسی‌ها شد. ما باید بررسی کنیم و بدانیم آیا این کار که جای پای محکمی برای انگلیسی‌ها در ایران باز کرد در مجموع به نفع ایران شد؟ آیا بجای اینکه قابلیت‌های درونی خودمان را برای دستیابی به اطمینان‌های کافی و امنیت ملی بالا ببریم، این شیوه که آویزان این قدرت و آن قدرت شویم درست است؟ آیا آنها مانند لوتی محله با ما برخورد می‌کنند؟ بدین معنا که فقط یک کار خیری انجام می‌دهند و سرشان را پایین می‌اندازند و می‌روند؟ یا تحت السلطه بودن را از گونه‌ای به گونه‌ی دیگر تغییر دادیم. این یک مسئله‌ی خیلی حیاتی هست. اسناد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی گفت: پژوهش‌های من در تمام زمینه‌های تجربه شده در دوره‌ای که اشاره کردم نشان می‌دهند، زمانی که امنیت ملی را از کانال اتکاء به حمایت‌های قدرت خارجی دیگر دنبال کردیم، ما شکست خوردیم، گرفتاری‌ها بیشتر شده. به عنوان مثال متخصصان تاریخی خیلی خوب است آن عهدنامه‌ی فین کنشتاین که در سال ۱۱۸۶ هجری شمسی بین ایران و فرانسه برقرار شد را زیر ذره‌بین بگذارند. او گفت: در آنجا فرانسوی‌ها متعهد شدند به اینکه برای بیرون کردن روس‌ها از بخش‌هایی از سرزمین ما به کمک بیایند اما به محض اینکه روس‌ها متوجه این قضیه شدند با ناپلئون قرارداد تیلسیت را امضاء کردند. فرانسوی‌ها دیدند قرارداد تیلسیت در بردارنده‌ی منافع بیشتری هست بنابراین علی‌رغم توافق نامه‌ی فین کنشتاین هیچ کمکی به ما در برابر تهاجم و جنایت‌های روس‌ها نکردند. این یک نمونه‌ی بسیار مهم نسبتاً نزدیکتر به تاریخ معاصر است. ما هرگز از طریق اتکاء به قدرت خارجی دیگری برای میدان به در کردن قدرت خارجی دیگر نفع نبرده‌ایم و همیشه ضرر کرده‌ایم. وی گفت: در تاریخ منعکس شده بعد از اینکه فتحعلی شاه با آبرو ریزی و ملت‌مسانه و ذلیلانه به سراغ انگلیسی‌ها رفت امتیازهایی داد که شکست خورد و هیچ کدام از توافقی‌ها آبی برای ایران گرم نکرد. اینها درس‌های بزرگ تاریخ هستند. روایت آندره فونتن را در کتاب بسیار درخشان «یک بستر دو رؤیا» نگاه کنید. بعد از جنگ جهانی دوم زمانی که روس‌ها استان آذربایجان ایران را اشغال کرده بودند و خالی نمی‌کردند ما دوباره دست به دامن آمریکایی‌ها شدیم. آمریکایی‌ها با تهدید به تهاجم اتمی روس‌ها را بیرون کردند. او ادامه داد: بعدها در دوره‌ی پهلوی چه ژست ظاهرسازانه‌ای گرفتند و اداهایی درآوردند که بماند. البته هنرنمایی‌های سیاسی بعضی از رجال سیاسی ایران مانند قوام داشتند ولی در قیاس با تهدید اتمی خیلی کم رنگ بود. بالاخره تجربه‌ی تاریخی نشان می‌داد اگر روس‌ها آن زور را بالای سر خودشان نمی‌دیدند به سهولت خالی نمی‌کردند. در دوره‌ی پهلوی از آمریکایی‌ها کمک گرفتیم تا روس‌ها را بیرون بیندازیم حالا باید ببینیم آمریکا که به ایران آمد و ریشه پیدا کرد با ما چه کاری انجام داد. دوستان را دعوت می‌کنم کتاب بسیار ارزشمند «سیاست خارجی آمریکا و شاه» از مارک گازیوروفسکی را مطالعه کنند. فرشاد مومنی گفت: گازیوروفسکی یک کار ابتکاری خارق العاده‌ای انجام داد و یک شاخص دست نشانده‌ی طراحی کرد و در چهارچوب آن شاخص نشان داد میزان دست نشانده‌ی حکومت پهلوی به آمریکا به ابعاد شکنندگی آوری رسیده بود و آن را منشأ فروپاشی و سقوط رژیم پهلوی می‌داند. بعضی‌ها در ایران در حالی که ما در الغیای کارهای خودمان گرفتار شده‌ایم از تعبیر اینکه از تضاد بین ابر قدرت‌ها استفاده می‌کنیم، استفاده می‌کنند. من شخصاً دعا می‌کنم روزی

برسد و ما به چین سطح از توانایی و قابلیت دست پیدا کنیم این غیر ممکن نیست ولی زحمتهایی می‌خواهد و لوازمی دارد که اگر ساختار قدرت به آن لوازم تن در ندهد امکان ندارد و ما می‌توانیم بیشتر بازیچهی مطامع آنها شویم. همه‌ی اینها باید به روش علمی بحث شود. وی افزود: سال ۱۹۰۶ انقلاب مشروطیت در ایران پیروز شد. در سال ۱۹۰۶ به واسطه‌ی اینکه روس‌ها یک سال قبل در آن جنگ معروف از ژاپنی‌ها شکست خوردند و در اروپا هم درگیری‌های خیلی شدید با انگلستان داشتند علی‌رغم همه‌ی بحران‌هایی که داشتند به فاصله‌ی کوتاهی بعد از انقلاب مشروطیت روس و انگلیس با وجود همه‌ی تضادهایی که داشتند قرارداد ۱۹۰۷ را بستند. او بیان کرد: حد و حدودی که آنها برای یک قدرتی در استاندارد کشوری با GDP 400 هزار میلیارد دلاری هستند با کشوری که نزدیک به ۲۵ هزار میلیارد GDP دارد، متفاوت است و ما باید این تفاوت‌ها را عالمانه ببینیم تا ماجرای ترکمن چای اتفاق نیفتد. میرزا ابوالقاسم خان قائم مقام در جلسه‌ای که درباره‌ی ایران و روس می‌خواستند تصمیم بگیرند گفت شما می‌خواهید با روس‌ها گلاویز شوید، روس‌ها سالانه ۶۰۰ کرور مالیات می‌گیرند در حالی که قدرت و بنیه‌ی مالیات گیری شما به اندازه‌ی کمتر از ۶ کرور است.

باید از تجربه‌ی انقلاب مشروطیت هم درس بگیریم // وی گفت: گفته بود حد خودتان را بفهمید و این پیام معصومین (ع) هم هست که می‌گویند رحمت خداوند بر آن کس که قدر خود را بداند. علم به ما کمک می‌کند این اتفاق بیفتد. بنابراین ما باید از تجربه‌ی انقلاب مشروطیت هم درس بگیریم و حواسمان باشد که استفاده کردن از تضادها ابرقدرت‌ها نیازمند داشتن سطح بسیار بالایی از بلوغ اندیشه‌ای و قابلیت‌های سطح بالای اجرایی است با هوس رانی و شوخی و بازیچه قرار دادن مسائل حیاتی چیزی جز توهم حاصل نمی‌شود. مومنی ادامه داد: برای اینکه در موضوع خاصی که اکنون مبتلا به کشور هست گام‌های جدی در این مسیر برداشته شود توصیه می‌کنم یک مقاله‌ی بسیار راهبردی در سال ۲۰۰۷ درباره‌ی منازعه‌ی هژمونیک میان چین و آمریکا توسط زنده یاد امانوئل اشتاین نوشته شد را مطالعه کنید. در آنجا اشتاین خطاب به کشورهای جهان سه نکته‌ی خیلی حیاتی را مطرح کرد. نکته‌ی اول این بود که اینها خیلی با همدیگر رجزخوانی و اهانت و تقابل می‌کنند. اشتاین در آن مقاله می‌گوید حواستان باشد فریب این اریده‌ها را نخورید و هوس برخورد‌های احساسی و بی‌بنیه تحت عنوان اینکه از تضاد اینها استفاده کنیم به سرتان نزد. فرشاد مومنی گفت: در آنجا با جزئیات توضیح می‌دهد و می‌گوید یک واقعیتی وجود دارد و آن هم اینکه همیشه هژمونی شماره‌ی یک دنیا قدرت یک نظامی، تولیدی و سیاسی بوده است. بنیه‌ی هژمونیک آمریکا از ناحیه‌ی بنیه‌ی تولیدی در حال فرو ریختن است؛ بدین معنا چینی‌ها از نظر توان تولید از آمریکایی جلو می‌زنند ولی این همه‌ی ماجرا نیست. بر این اساس آمریکا در مواجهه‌هایی که دارد، یک روز با هوآوی برخورد می‌کند و یک روز جنبش خروج کارخانه از چین راه می‌اندازند و با همه‌ی این بازی‌ها ته ماجرا این است که با هم رقابت می‌کنند برای اینکه چه کسی هژمون شماره‌ی یک باقی بماند. وی افزود: طبیعتاً آمریکایی‌ها می‌خواهند موقعیت خودشان را حفظ کنند، چینی‌ها هم به واسطه‌ی ظرفیت‌هایی که پیدا کرده‌اند می‌خواهند جایگزینی اتفاق بیفتد. با جزئیات توضیح می‌دهد و می‌گوید آمریکایی‌ها می‌خواهند تجربه‌ای که در دوره‌ی پس از جنگ دوم و در چهارچوب پیمان یالتا با روس‌ها داشتند تکرار کنند؛ بنابراین قدرت چین را به رسمیت می‌شناسد ولی می‌گوید حد خودت را بدان و به عنوان یک قدرت درجه دو به تو اجازه داده می‌شود تا در مناطقی کارهایی انجام دهید. این استاد دانشگاه بیان کرد: زمانی که پیمان یالتا بسته شد و روس و آمریکایی‌ها این را پذیرفتند هر دو به شدت منکر بودند که این معامله را انجام دهند و در سطح تبلیغاتی همان ژست‌های ساده را می‌گرفتند ولیکن به تعبیر اشتاین گرچه در تبلیغات انکار می‌کردند ولی تا پایان جنگ سرد هر دو کاملاً به مفاد پیمان یالتا پایبند بودند. عین این قضیه در مورد رابطه‌ی آمریکا و انگلیس در دوره‌ی پس از جنگ تکرار شد. انگلیسی‌ها هم همین گونه بودند و زمانی که پذیرفتند منازعه‌ی بین آنها به یک همکاری رقابت آمیز تبدیل شد و آن هم ماجراهایی دارد که به ویژه در اقتصاد سیاسی توسعه درباره‌اش مفضّل بحث شده است. وی گفت: تا قبل از

جنگ دوم هژمون شماره یک دنیا انگلیس بود و کل نظم اقتصاد سیاسی بین المللی بر اساس منافع انگلیسی‌ها طراحی شده بود طبیعتاً این جایگزینی با مقاومت انگلیسی‌ها روبرو می‌شد ولی آنها توانستند با همدیگر توافق کنند و ماجرا را حل کنند. استاد دانشگاه علامه طباطبایی گفت: نکته‌ی بسیار مهم دیگری که اشتاین در مقاله توضیح داد و ما هم در معرض این آسیب هستیم، این است که بعضی‌ها می‌گویند صبر کنیم بینیم ترامپ کنار می‌رود یا نمی‌رود؟ سال ۲۰۱۷ اشتاین این حرف را زد: به دعوای درونی جناح‌های قدرت در آمریکا هم دل نبندید و فکر نکنید با تیز کردن چاقوی دموکرات‌ها می‌توانید حال جمهوری خواه‌ها را بگیرید یا بالعکس. تعبیر این است که دعوای ترامپ، هیلاری، اوباما و حتی برنی ساندرز بر سر حذف دیگری نیست، دعوای آنها بر سر این است که کدام روش با کمترین هزینه منافع آمریکا را حداکثر می‌کند. او گفت: در ایران کسی نباید فکر کند اگر جمهوری خواه‌ها کنار بروند این گونه می‌شود و دموکرات‌ها بیایند آن گونه می‌شود، دعوای اینها بر سر شیوه‌های کارآمدتر حداکثرسازی منافع آمریکا است. بسیار غم انگیز است که در رسانه‌های رسمی و در سطح گفتار مقامات رسمی بجای اینکه آموزش‌های ارتقاء دهنده و واقع بینانه کننده‌ی تحریم‌ها را دامن بزنند مناسفانه در مسیرهای دیگری می‌افتند. در آن مقاله اشتاین نکته‌هایی را مطرح کرده درباره‌ی اینکه آمریکا در رقابتی که بر سر هژمون شماره یک شدن با چین دارد چه نقاط قوت و ضعفی دارد و چینی‌ها چه نقاط قوت و ضعفی دارند؟ در این زمینه اطلاعات بسیار ارزشمندی ارائه کرده که خیلی به کار ما می‌آید و من به تعدادی از آنها اشاره کردم.

چین تبدیل به کارخانه‌ی جهانی // مومنی گفت: اینکه چین تبدیل به کارخانه‌ی جهانی شده و اکنون یک قدرت تولیدی بسیار ممتاز شده یک واقعیت است اما چین از نظر تأمین انرژی، آب راه‌ها و خطوط مواصلاتی استراتژیک و خطر تجزیه‌ی درونی خود، آسیب پذیری‌های بسیار قابل اعتناء دارد و آمریکایی‌ها تمام تمرکزشان را روی آن گذاشته‌اند و توافق‌های استراتژیکی که چینی‌ها با پاکستانی‌ها و آسیای میانه‌ای‌ها بستند یا می‌خواهند با ما ببندند هم دقیقاً این است که می‌خواهند کانون‌هایی که قدرت چانه زنی‌شان را تحت تأثیر قرار می‌دهد هدف قرار دهند. چین نمی‌خواهد برای ما خیرات کند و ما باید این را بفهمیم. اگر هر لحظه منافعش اقتضاء کرد به سهولت زیر تعهداتش خواهد زد همان گونه که قبلاً فرانسوی‌ها، آلمانی‌ها، آمریکایی‌ها، انگلیسی‌ها، پرتغالی‌ها و دیگران این کار را با ما کردند. ما باید بجای ترویج اندیشه‌ی انکاء به دیگران روی ارتقاء بنیه‌ی تولیدی و پیوند حکومت با مردم ایران کار کنیم، راه نجات ما از این مسیر می‌گذرد. این صاحب نظر اقتصاد توسعه ادامه داد: زاویه‌ی بسیار مهم دیگری که مناسفانه جای آن در این بحث‌ها بسیار خالی بود و من گمان می‌کنم ما باید در این زمینه هم تلاش کنیم این است که ظرفیت‌های دانایی نظام تصمیم‌گیری‌های اساسی را بالا ببریم و هم درباره‌ی مردم خیلی دقت داشته باشیم، حتی اگر همه‌ی عوامل بیرونی در این ماجرا همراهی کنند؛ آیا ما قدرت بایسته برای نوشتن قراردادهای کارآمد با کشورهای دیگر داریم یا نداریم؟ او گفت: می‌خواهم بگویم در این زمینه هم وضعیت بسیار اسف باری داریم و کاش بجای بحث‌های حیدری و نعمتی که صورت می‌گیرد و هیچ دستاوردی ندارد و همه‌اش شکاف را افزایش می‌دهد به این موضوع می‌پردازیم. جالب این است که هر دو گروه افراطی آن یکی را به مزدوری خارجی متهم می‌کنند. آنها می‌گویند شما کشور را فروختید و اینها هم می‌گویند به دلیل اینکه آمریکا از این قرارداد لطمه می‌بیند پس کسانی که با این قرارداد شبهه‌ناک صحبت می‌کنند خط آمریکا و انگلیس و اسرائیل را پیگیری می‌کنند. این حرف‌ها پوچ و بی‌پایه است. شما به روش علمی نگاه کنید. وی گفت: چند سال پیش به تحقیقی برخورد کردم که فکر می‌کنم برای نظام تصمیم‌گیری اساسی ما حاوی درس‌های بسیار بزرگ است. ما به طرز فاجعه آمیزی فاقد صلاحیت‌های بایسته در تنظیم قراردادهای کارآمد برای کشور هستیم. گناهکار اصلی این ماجرا در درجه‌ی اول این است که در فرآیندهای تصمیم‌گیری و تخصیص منابع علم فصل الخطاب نیست و در درجه‌ی بعدی هم مسئله این است که بستر نهادی ما اجازه‌ی دستاورد توسعه‌ای پیدا کردن را از ما سلب می‌کند. توصیه‌ی مؤکدم این است، همه‌ی کسانی که توسعه خواه و ایران دوست هستند در این زمینه با مردم و مقامات

کشور صحبت کنند که متأسفانه صلاحیت‌های تخصصی آن‌ها بویژه در مورد مسائل اقتصادی در سه دهه‌ی گذشته به طرز فاجعه آمیزی ضعیف بوده و نارسایی‌ها و ناتوانی‌های خیلی بزرگ داشتیم. مومنی بیان کرد: شما می‌توانید حتی ریشه‌های این ضعف بنیادی را در قبل از انقلاب هم مشاهده کنید به دلیل اینکه وجه کلیدی دوم بعد از ملاحظه‌های امنیتی که می‌خواهد پشت این قرارداد وجود داشته باشد؛ مسئله‌ی جذب سرمایه‌ی خارجی است. جذب سرمایه‌ی خارجی یک مسئله‌ی تخصصی هست! در این زمینه یک ذخیره‌ی دانایی عظیم وجود دارد و یک تجربه‌ی تاریخی بسیار غنی در کشور وجود دارد که ما باید آنها را به بحث بگذاریم و ببینیم چگونه می‌توانیم کیفیت خودمان را بالا ببریم و هزینه‌ی فرصت قراردادهای احیاناً اجتناب ناپذیر را پایین بیاوریم. فرشاد مومنی افزود: در پژوهشی که بسیار ارزشمند است گفته شده در ایران خیلی‌ها فکر می‌کنند اگر ایران با آمریکا مشکل خود را حل کند همه‌ی مسائل حل می‌شود. این تحقیق برای ابراز تردید عالمانه در این زمینه به کارنامه‌ی جذب سرمایه‌ی خارجی در دوره‌ی ۱۳۵۲ و ۱۳۵۶ استناد می‌کند. چرا این دوره خیلی مهم است؟ به خاطر اینکه در درجه‌ی اول ایران و آمریکا در قله‌ی روابط صمیمانه و نزدیک استراتژیک بودند. او ادامه داد: نکته‌ی دوم اینکه در آن دوره ایران یکی از قله‌های کارنامه‌ی اقتصادی خودش را از نظر رشد اقتصادی تجربه می‌کرد و نکته‌ی سوم اینکه در آن دوره به واسطه‌ی اینکه جهش درآمدهای ارزی اتفاق افتاده بود برای جذب سرمایه‌ی خارجی ایران از یک قدرت چانه زنی بسیار سطح بالا هم برخوردار بود. در کل این دوره ۹۷۲ شرکت خارجی در ایران ثبت رسیده که از این تعداد ۳۷۱ شرکت در زمینه‌ی دلالی و بیمه فعال بودند. بیش از یک سوم کل شرکت‌ها در زمینه‌ی دلالی و بیمه بودند. مومنی اظهار داشت: ۲۵۱ شرکت دیگر در زمینه بازرگانی، رستوران، هتلداری فعال بودند. همه‌ی اینها عبرت‌هایی دارند که در توافق نامه با چین هم ممکن است همان خطاها را تکرار می‌کنیم، باید خیلی حواسمان باشد. بنابراین چیزی حدود ۶۲۰ شرکت در زمینه‌ی دلالی، بیمه، بازرگانی، رستوران و هتلداری بود. ۲۰۶ شرکت در زمینه‌ی ساختمان فعال بودند. پیامش این است، زمانی که بستر نهادی به رانت و فعالیت‌های غیر مولد پاداش می‌دهد خارجی‌ها منگل نیستند، تحت هر عنوانی بیایند در همان زمینه‌هایی فعال می‌شوند که برای آنها با کمتر زحمت بیشتر سود را به همراه داشته باشد. این صاحب نظر اقتصاد ایران ادامه داد: با توجه به این مثال باید توجه کنیم که بستر نهادی چقدر مهم است و به مسئولان کشور می‌گویم کج کارکردی بستر نهادی کنونی به مراتب شکننده‌تر از گذشته است و ما از این نظر یک وضعیت بسیار غم انگیزی تجربه می‌کنیم. در اینکه زمان مناسب برای توافق کردن با کشور خارجی انتخاب کنیم خیلی حیاتی است. ما به اصلاح‌های بسیار بنیادی و توانمندسازی‌های بسیار جدی قبل از اینکه هر توافق استراتژیک به کشور خارجی داشته باشیم نیاز داریم.

اگر توانایی داریم باید تمام تمرکزمان را روی کشور خودمان بگذاریم // این صاحب نظر اقتصادی گفت: تمام دنیا می‌گویند چینی‌ها بی‌اخلاق، خشن و سرکوب‌گر، فاسد هستند و موارد پرشماری از این برخوردها در تجربه‌ی مراوده چینی با بقیه‌ی کشورهای دنیا وجود دارد ولی من می‌گویم نمی‌خواهد غصه‌ی چین را بخوریم اگر توانایی داریم باید تمام تمرکزمان را روی کشور خودمان بگذاریم. در این زمینه آسیب‌هایی که کشورمان دارد بشناسیم و عالمانه برخورد کنیم. قرارداد خارجی چه در قالب انتقال تکنولوژی باشد چه در قالب جذب سرمایه‌ی فیزیکی باشد در شرایطی که بستر نهادی ما ضد تولیدی و کج کارکرد و پر فساد هست قطعاً به نفع طرف خارجی و به شدت به ضرر ما تمام خواهد شد و این در تجربه‌ی دنیا و تجربه‌ی تاریخی ایران جزو اصول مسلم است. وی گفت: ممکن است گفته شود آن مثال برای قبل از انقلاب بود و نشان می‌دهد آنها این ضعف‌ها و کاستی‌ها را داشتند. سندهای رسمی موجود در ایران نشان می‌دهد در آن زمینه‌ها به هیچ وجه قوت پیدا نکردیم و رو به جلو حرکت نکردیم. گواهی چیست؟ من از همه‌ی کسانی که دل در گروی آینده‌ی بهتر ایران دارند دعوت می‌کنم صفحات ۵۰ و ۵۱ سند جلد دوم از پیوست شماره‌ی دوم برنامه‌ی سوم بعد از انقلاب را که در سال ۷۸-۷۹ منتشر شده مطالعه کنید. در آنجا درباره‌ی تجربه‌ی ایران در جذب سرمایه‌ی خارجی در ده ساله‌ی پس از پایان جنگ صحبت می‌کند. فرشاد

مومنی گفت: هر کسی که ایران و ساخت سیاسی‌اش می‌شناسد می‌داند اسناد و گزارش رسمی که دستگاه‌های حکومتی در ایران منتشر می‌کنند واحد دو ویژگی است. این گزارش‌ها خوش‌بینانه‌ترین و محافظه‌کارانه‌ترین برآوردها را ارائه می‌دهند. زمانی که در سند رسمی یک نقضی تصریح می‌شود می‌توانیم روی آن قسم بخوریم و بگوییم واقعاً این ضعف خیلی جدی است و ببینید چقدر جدی بوده که به این گونه در یک سند رسمی انعکاس پیدا کرده است. وی گفت: در این سند گفته می‌شود تجربه‌ی جذب سرمایه‌ی خارجی در ایران به هر دو صورت وام‌گیری خارجی، یا تحت عنوان انتقال فناوری سه ویژگی داشت. ویژگی اول اینکه بسیار گران تمام شده است؛ بدین معنا که اگر از خارجی‌ها وام گرفتیم نرخ بهره‌ای که پرداختیم بین دو تا سه برابر نرخ بهره‌ی رایج در دنیا بوده است. پس قابلیت ما این است. تا زمانی که این قابلیت را ارتقاء نداده‌ایم هر جا قرارداد با خارجی‌ها ببندیم تحت هر عنوانی باشد بازنده خواهیم بود. او گفت: ویژگی دوم، این است که با وجود اینکه قراردادهایی که بستیم بسیار گران تمام شده هم زمان، این بسیار گران تمام شدن، با تحمیل‌های غیر قابل توجیه از ناحیه‌ی طرف خارجی هم همراه بوده است. خوب دقت کنید اوضاع و احوال و قدرت چانه‌زنی ما در شرایط کنونی ده پله از آن زمان ضعیفتر است. ویژگی سوم، این است که با اینکه قرارداد بسیار گران بود و با تحمیل‌های سنگین طرف خارجی هم روبرو بود، به افزایش معنی‌دار ظرفیت‌های تولیدی کشور هم منجر نشد. زمانی که این سند را می‌خواندم گفتم کاش در مجلس یک نفر بود و می‌گفت دردتان چه بود که چنین تعهداتی را امضاء کردید زمانی که واحد آن سه ویژگی هست؟ فرشاد مومنی ادامه داد: نزدیک سی سال پیش ما با یک تیم پژوهشی نسبتاً صاحب صلاحیت کاری انجام دادیم که تحت عنوان «آثار فرهنگی عضویت ایران در گات و WTO» انتشار پیدا کرد. در آنجا یکی از یافته‌های کلیدی مطالعه‌های ما این بود متوجه شدیم جنگ حقیقی و اصلی بر سر منافع ملی در گات و WTO قبل از اینکه جنگ اقتصادی باشد جنگ حقوقی است. بدین معنا ما باید متخصص‌های بسیار سطح بالا داشته باشیم که به حقوق قراردادهای بین‌المللی در زمینه‌ی سیاسی، اقتصادی و حیطه‌های دیگر مسلط باشند. او گفت: این ماجراهای پیچیده‌ای دارد که می‌توانید در آن کتاب مراجعه کنید ولی من می‌خواهم بگویم برای اینکه برخورد واقع بینانه و منصفانه و میهن‌دوستانه و استقلال طلبانه داشته باشیم قراردادهایی که با فوتبالیست‌های خارجی می‌بندیم نگاه کنید. در این مسئله‌ی منازعه‌ی هژمونیک، بقاء کشور، مرگ و زندگی و گرسنه ماندن مردم نیست. شما ملاحظه کنید که ما توانستیم در یک قرارداد خارجی با فوتبالیست‌ها آبرومند برخورد کنیم! این صاحب نظر اقتصاد ایران گفت: من از کسانی که به رهبری و سران سه قوه مشاوره می‌دهند می‌خواهم شرافت حرفه‌ای را رعایت کنند و گزارش‌های تحقیق و تفحص چهارگانه‌ای از صنعت خودروی کشور شده را در اختیار مسئولان کلیدی کشور بگذارند. این چیزی است که انتشار عمومی پیدا کرده ولی بدبختانه به دلیل اینکه در مملکت ما علم اساس تصمیم‌گیری‌ها نیست حتی مستنداتی که به بهاء بسیار گران فراهم آمده در معرض دید نظام تصمیم‌گیری‌های اساسی کشور قرار نمی‌گیرد.

باید حواسمان را جمع کنیم // وی بیان کرد: در اسناد چهارگانه یک مسئله سه بار تکرار شده و آن هم اینکه در قراردادهایی که خودروسازهای ما با فرانسوی‌ها داشتند نکته‌ای که همواره در طول تاریخ ثابت بوده این است که طرف خارجی به هیچ یک از تعهدات خودش عمل نکرده و در این قراردادها هیچ تنبیه‌ای برای نقض عهد در نظر گرفته نشده است. بنابراین باید خیلی حواسمان را جمع کنیم. ما این قابلیت را نشان نداده‌ایم. این بدین معنا نیست که متخصص‌های حقوقدان صاحب صلاحیت در این حیطه‌ها نداریم بلکه معنایش این است که صاحبان صلاحیت‌های تخصصی و به تعبیر دوست بسیار عزیزم آقای سید محمد بحرینیان کسانی که اهلیت حرفه‌ای دارند به نحو بایسته و در حد نصاب در فرآیندهای تصمیم‌گیری و تخصیص منابع راه پیدا نمی‌کنند. فرشاد مومنی در ادامه و در یک جمع بندی کلی نتیجه گرفت: پس تجربه‌های تاریخی ما از معاهده‌ی شاه عباس تا امروز نشان می‌دهد قادر نبوده‌ایم از ظرفیت‌های بیرون استفاده کنیم و نکته‌ی بعدی اینکه از نظر بنیه‌ی کارشناسی هم به

طرز فاجعه آمیزی ضعیف هستیم. وی گفت: با این مقدمه‌ها باید توجه کرد یک مسئله‌ی حیاتی که اگر به قرارداد منجر شود توافق نامه را بسیار مهم می‌کند، اینکه برآورد شده چیزی حدود ۲۸۰ تا ۴۰۰ میلیارد دلار جذب سرمایه‌ی خارجی از این طریق داشته باشیم. در این زمینه باید چند نکته‌ی حیاتی را مورد توجه قرار دهیم. نکته‌ی اول اینکه در تجربه‌های تاریخی جهان حتی یک مورد هم نداریم که کشوری قادر به استفاده‌ی خردورزانه از ظرفیت‌های سرمایه‌ی انسانی و مادی خودش نبوده باشد و توانسته باشد به شکل کارآمدی از سرمایه‌های خارجی استفاده کند. این استاد دانشگاه گفت: پس در این زمینه گام نخست اینکه اگر واقعاً می‌خواهیم به سمت جذب سرمایه‌ی خارجی برویم ابتدا باید قابلیت‌های خودمان را در این زمینه افزایش دهیم. نه تنها در این زمینه قابلیت بایسته‌ای از خودمان نشان نداده‌ایم بلکه طی سه دهه‌ی گذشته در زمینه‌ی فراری دادن سرمایه‌های انسانی و مادی کشور خودمان همواره جزو کشورهای با بالاترین رتبه بوده‌ایم. چند برابر بهترین سناریوهای احتمالی جذب سرمایه گذاری خارجی ما درآمد ارزی داریم که بخش‌های بزرگی از آن یا به خاطر سوء سیاست‌ها دچار اتلاف می‌شود یا به دلایل گوناگون از کشور خارج می‌شود، و اگر ما بتوانیم بستر نهادی رو از موضع استفاده کارآمد از سرمایه‌های انسانی و مادی کشور مهیا کنیم در بسیاری از زمینه‌ها اساساً نیازی به سرمایه‌ی خارجی پیدا نمی‌کنیم و اگر هم پیدا کنیم به اعتبار آن اقدامات اصلاحی از قدرت چانه زنی خارق‌العاده‌ای در برابر طرف خارجی برخوردار خواهیم شد. اما ما اکنون از نظر قدرت چانه زنی در شرایط نامطلوب به سر می‌بریم. وی گفت: نه تنها نیاز به جذب سرمایه‌ی خارجی نداریم بلکه می‌توانیم یکی از کشورهای صادرکننده‌ی سرمایه‌های فیزیکی و انسانی به دنیا شویم اما به شکلی برنامه‌ریزی شده و اندیشیده شده و در راستای اهداف برنامه‌های توسعه ملی. این صاحب نظر اقتصاد توسعه گفت: آقای مهندس بحرینیان که از نظر تهیه‌ی داده‌های ارزشمند برای پژوهش‌های توسعه‌گرا به همراه دوستان خود واقعاً در اتاق مشهد دفتر پژوهش‌های اقتصادی خدمات شایانی می‌کنند زمانی که متوجه شدند قرار است در این زمینه صحبت کنم برای من یکسری داده‌ها را فرستادند که مانند بسیاری از داده‌های دیگر بسیار عالی و قابل استفاده است. به طور مثال گفته‌اند از سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۶ به طور مستقیم حدود ۱۳۸۰ میلیارد دلار از گونه‌های متفاوت درآمد صادراتی داشتیم. او افزود: اول باید بررسی کنیم با امکانات خودمان که بیش از سه برابر آن چیزی هست در توافق استراتژیک می‌خواهد جذب شود چه کاری انجام داده‌ایم و تا زمانی که باب بحث در این زمینه باز نشود و فساد و رانت و بی‌ضابطه‌گری مبنی بر رابطه بازی بر مناسبات و ملاحظات علمی در فرآیندهای تصمیم‌گیری و تخصیص منابع سیطره داشته باشد کشوری که از منابع انسانی و مادی خود بد استفاده می‌کند به سراغ جذب سرمایه‌ی خارجی از هر کشور دیگری رود به مراتب اوضاع و احوال فاجعه آمیزتری خواهد داشت. مومنی ادامه داد: در این زمینه به مسئولان و رسانه‌های کشور تأکید می‌کنم به دلیل اینکه از فاصله‌ی شوک اول نفتی تا امروز همیشه هر اتفاق فاجعه آمیزی که در کشورهای نفتی اتفاق افتاده اول در ونزویلا اتفاق افتاده و بعد با وقفه‌ی زمانی دیگری در بقیه‌ی کشورها مانند نیجریه، مکزیک اتفاق افتاده است. از کانال جذب سرمایه‌ی خارجی قبل از ما ونزویلائی‌ها سراغ چینی‌ها رفتند و برای صنایع نفت و گاز جذب سرمایه کردند و قابلیت آن‌ها این گونه شد که اکنون برای گذران امور روزمره‌ی خودشان این گونه به کمک ما نیاز دارند. در این زمینه چینی‌ها خیری نرساندند اما تا بخواهید به ونزویلائی‌ها شرّ رسانند. اکنون برای ونزویلا نه تنها انتظارات از جذب سرمایه اتفاق نیفتاده بلکه میلیاردها دلار بدهی خارجی هم باقی مانده است. چقدر خوب است حالا که با ونزویلا ارتباط داریم لاقلاً از تجربه‌های آنها هم در این زمینه استفاده کنیم. تا زمانی که قادر به استفاده خردورزانه از سرمایه‌های انسانی و مادی داخلی نشده‌ایم امکان ندارد بتوانیم به صورت کارآمد از مشابه‌های خارجی‌اش استفاده کنیم. مومنی ادامه داد: نکته‌ی بسیار مهم دیگری که در این زمینه باید مورد توجه قرار دهیم اینکه جذب سرمایه‌ی خارجی به هر شکلی که باشد از جنبه‌ی فنی و کارشناسی یک سلسله ضوابط و معیارها دارد. به کسانی که به محض اینکه می‌گوییم چرا از این کشور سرمایه جذب می‌کنید می‌گویند به آمریکا ضربه می‌زنیم من

فکر می‌کنم سیاست‌گرهای مبتنی بر جهل و احساسات وجود دارد که به نفع منافع آمریکایی‌ها در ایران کار می‌کند نه کسانی که از سر دلسوزی و شفقت و علم می‌گویند عقل‌ها روی هم بگذاریم. کتاب ممتاز داگلاس نورث «فهم فرآیند تحول اقتصادی» که یکی از شاهکارهای بی‌نظیر در تاریخ اندیشه‌ی توسعه محسوب می‌شود می‌گوید هر کسی که بخواهد اقتصاد مبتنی بر دانایی داشته باشد اول باید برای یکپارچه سازی دانش‌های پراکنده سازوکارهای نهادی طراحی کند. در چند روزی که اعلام کردیم می‌خواهیم در این زمینه صحبت کنیم ده‌ها نفر از دلسوزان کشور چه کسانی که دانشگاهی بودند و چه کسانی که تجربه‌ی عملی داشتند مستقیماً با من تماس گرفتند و برخی نکات از تجربه‌های خودشان را در میان گذاشتند یا اینکه تجربه‌هایشان را مکتوب کردند و من توانستم از ذخایر دانایی آنها بهره‌مند شوم. چرا نظام تصمیم‌گیری باید خودش را از چنین فرصتی محروم کند؟ مسئله‌ی یکپارچه سازی دانش‌های پراکنده است. اگر ما بخواهیم با خارجی‌ها طرف شویم باید با بلوغ اندیشه‌ای و حداکثر کردن ذخیره‌ی دانایی با آنها روبرو شویم وگرنه شکست می‌خوریم کما اینکه گفتیم در طول تاریخ این خطا را کردیم بدون استثناء شکست خوردیم. وی گفت: گام دومی که داگلاس نورث از منظر دانایی مطرح می‌کند این است که می‌گوید زمانی که دانش‌های پراکنده‌ی صاحبان معرفت و تجربه یکپارچه شد ماجرا فیصله پیدا نمی‌کند گام بعدی که بسیار حیاتی است هویت بخشیدن به دانایی‌ها است. بجای اینکه راه دهیم رسانه‌های انگلیسی و آمریکایی بد گمانی در زمینه‌ی این توافق ترویج کنند و مشروعیت حکومت را به چالش بکشند، ما باید داده‌های ایجابی اعتناء بخش را به زبان قابل فهم برای غیر متخصص‌ها سامان دهیم و در مقیاس جامعه نشر دهیم. متأسفانه عزیزان فکر می‌کنند کل حکومتداری این است که ما تصمیم می‌گیریم ابلاغ می‌کنیم و تمام می‌شود. شما این گونه کار کرده‌اید و کارنامه‌اش همین اوضاع و احوال اقتصاد کنونی کشور است. باید بدانید تا زمانی که این رویه‌ها را تغییر ندهید امکان ندارد کشور نجات پیدا کند. باید از سرکار خانم روحانی خواهش کنیم یک دوره‌ای بگذارد تا درباره‌ی همین منطقی‌های جذب سرمایه‌ی خارجی و ذخیره‌ی دانایی موجود در این زمینه مبسوط صحبت کنیم. استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی ادامه داد: می‌گویند هیچ کشوری حق ندارد سراغ وام‌گیری خارجی برود الا اینکه ابتدا از طریق مطالعه‌های کارشناسی محرز شده باشد که تنگای اصلی و عمده‌اش کمبود ارز است. باید همه‌ی چیزهای دیگر محرز شده باشد که فراهم هست فقط ارز کم دارید تا بعد به سراغ وام‌گیری خارجی بروید. در این زمینه ما کدام بررسی را در کشور کردیم؟ آقای بحرینیان می‌گوید حتی در دوره‌ی آقای روحانی که بعضی‌ها ننه من غریب بازی درمی‌آورند، از سال ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۶ کشور ۴۷۱ میلیارد دلار درآمد ارزی مستقیم از محل صادرات به گونه‌های مختلف داشته است. چه چیزی کم داشتید؟ در کل سال‌های جنگ کل درآمدهای ارزی به ۱۲۰ میلیارد دلار نمی‌رسید و کشور را این قدر شرافتمندانه و آبرومندانه اداره کردیم. پس هرگز هیچ مطالعه‌ای در ایران تأیید نمی‌کند که تنگای محوری کمبود ارز باشد. بنابراین این یک گام خیلی بزرگ است. حتی زمانی که این مسئله محرز شد گام بعدی این است که وجوه فنی‌اش را بررسی کنید. اگر دغدغه‌ی شما آمایش سرزمین، ارتقاء کیفیت زندگی مردم، پایداری محیط زیست و توسعه‌ی صنعتی باشد و اگر آن دغدغه‌ها را نداشتید زمانی که می‌خواهید جذب سرمایه‌ی خارجی کنید اجازه ندارید در هر رشته‌ای فعالیت کنید باید به سراغ رشته‌هایی بروید که از نظر بازدهی، بازده انتظاری حداقلی‌اش به اندازه‌ی مجموع نرخ بهره‌ی پرداختی و برآورد چشم انداز نرخ تضعیف ارزش پول ملی و حداقل سود انتظاری از آن فعالیت باشد. وی گفت: با اهتمامی که عزیزان در مورد حذف ارزش پول ملی ما دارند و با اهتمامی که در مورد بهره و ربا دارند اگر هیچکدام از آن ملاحظه‌ها نبود از نظر بازدهی فقط باید به این حیطه‌ها توجه کرد. اکنون در توافق بخش مهم این است که طرف برای ما جاده، راه و راه آهن بسازد که بخش بزرگی از اینها اصلاً عایدی ندارد. بنابراین خیلی خطرناک است یک کشوری برای اموری که عایدی ندارد بخواهد وام خارجی بگیرد. واقعاً نمایندگان گرامی مجلس و نهادهای نظارتی دیگر خیلی باید حواسشان را از موضع منافع ملی در این زمینه جمع کنند. در این زمینه داده‌هایی داریم که چه فاجعه‌هایی به اقتصاد کشور

تحمیل شده که مثلاً چشم انداز نرخ تضعیف ارز پول ملی در محاسبه‌ی بازدهی‌ها در بانک مرکزی و جاهای دیگر دیده نشده و کشور تولیدکنندگان را به فلاکت‌های بزرگ دچار کرده است. مومنی گفت: یک ملاک این است که در هر رشته‌ای حق ندارید سرمایه‌گذاری کنید. یک معیار «بازدهی» است. معیار دوم اینکه محصولی که قرار است از این طریق تولید شود حتماً باید قابل مبادله باشد. این هم یک بحثی در اقتصاد سیاسی پولی بین‌المللی هست که می‌گویند کشورهای در حال توسعه باید حواسشان باشد زمانی که بدهی ارزی برای کشور ایجاد می‌کنند باید وام‌ها معطوف شود به زمینه‌هایی که مستقیماً عایدی ارزی دارد یا به صرفه جویی ارزی قابل پس انداز منجر می‌شود. از جنبه‌ی فنی حتی اگر بخواهید اقتصادی محض هم ببینید باید این دقت‌ها را داشته باشید محصولی که از طریق وام‌گیری یا جذب سرمایه‌های دیگر تولید می‌شود قابل صدور باشد یا قابلیت جایگزینی واردات داشته باشد. حتی جایگزینی واردات به تنهایی کافی نیست. وی گفت: از همه مهمتر این است که از منظر ترتیبات نهادی با همه‌ی فروعی که عرض کردم حواستان باشد جذب سرمایه‌ی فیزیکی و وام‌گیری خارجی از یک بستر نهادی کج کارکرد به یقین به گسترش فساد منجر می‌شود مگر اینکه از قبل و به صورت برنامه‌ریزی شده، پیشینی تمهیداتی برای مهار فساد اندیشیده باشید. قطعاً اگر بستر نهادی را تمهید نکرده باشید وام‌گیری خارجی می‌تواند منشأ هوس رانی‌ها و پروژه‌های جاه طلبانه و فاجعه آمیز شود، در جامعه گرایش‌های مصرفی را دامن بزند و کشور را به سمت ساختمان سازی ببرد و کل منابع کشور را فریز کند و از این ناحیه قدرت چانه زنی کشور را به سقوط بکشد. استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی گفت: باید توجه داشته باشیم که جذب سرمایه می‌تواند تشدید حجم ظرفیت‌های بلا استفاده‌ی تولیدی به همراه داشته باشد و به خروج سرمایه منجر شود. هر کدام از اینها واقعاً ماجراهایی دارد. کتاب «وام دام توسعه نیافتگی» که خانم سوزان جرح نوشته و جزو آثار ممتاز اقتصاد سیاسی بین‌المللی است و خوشبختانه به فارسی هم ترجمه شده می‌تواند باید مورد بهره برداری قرار بگیرد. پس اگر می‌خواهید وام بگیرید حتی اگر دغدغه‌های استراتژیک صنعتی، پایداری محیط زیستی، ارتقاء کیفیت زندگی مردم، ملاحظات آمایشی و از این قبیل هم نداشته باشید فقط از جنبه‌ی اقتصادی باید بسترهای نهادی پیش گیرنده از آن عوارض را ایجاد کرده باشید و در انتخاب رشته فعالیت هم باید آن دقت‌ها را انجام داده باشید. پس ملاحظه می‌کنید چقدر حرف سخیفی است اگر بگویم به دلیل اینکه آمریکایی‌ها از این قضیه عصبانی هستند منتقدان ساکت باشند. پاس گلی بهتر از این نمی‌توان به آمریکایی‌ها داد که کسانی با ژست ضد آمریکایی در مملکت این کار را انجام می‌دهند. مومنی گفت: قسمت بعدی بحث که مستقلاً به یک دوره‌ی آموزشی نیاز دارد این است که اگر در مورد وام‌گیری خارجی بخواهد در کادر هدف انتقال تکنولوژی صورت بگیرد باید چه بسترهای نهادی فراهم کرد. یکی از چیزهای جالبی که همه‌ی کشورهای چینی که تاکنون با چین تحت عنوان انتقال تکنولوژی مرابوده داشتند می‌گویند به دلیل اینکه بخش اعظم توانایی چینی‌ها در زمینه‌ی تکنولوژی از طریق سرقت فناوری صورت گرفته و مشهورترین کشور دنیا در بی‌اعتنایی به قوانین حقوق مالکیت تکنیک هستند دنیا به آنها اجازه نمی‌دهد قرارداد انتقال تکنولوژی با کسی ببندند. صرف نظر از اینکه آیا این توانایی را دارند و اگر دارند آن را به ما می‌دهند یا نه با محدودیت‌ها و فشارهای گسترده‌ی بین‌المللی روبرو می‌شود. بنابراین مذاکره کننده‌های ایرانی با طرف چینی باید از این زاویه هم خیلی حواسشان را جمع کنند. وی گفت: من می‌گویم شما می‌خواهید وام بگیرید تا هر طور دلتان خواست استفاده کنید زمانی که باید آن همه قید را رعایت کنید مگر می‌توانید قرارداد انتقال تکنولوژی ببندید در حالی که اصلاً استراتژی توسعه صنعتی ندارید؟ در حالی که در ۱۵ ساله‌ی گذشته بی‌سابقه‌ترین صنعت زدایی‌ها در اثر بی‌کفایتی سیاست‌گذاری‌هایی که انجام شده به ایران تحمیل شده است.

چند روزه آقای احمدی‌نژاد گرد و خاک کرده // او افزود: در حالی که واحدهای موجود صنعتی کشور بین یک دوم تا یک سوم از ظرفیت‌ها را استفاده می‌کنند و ده‌ها ماجرای دیگر که فقط می‌خواهم بگویم حتی اگر چینی‌ها لوتی بین‌المللی بودند تا زمانی که این گرفتاری‌ها را در داخل داریم اتصال به خارج آبی برای ما گرم نمی‌کند، می‌خواهد

چینی یا آمریکایی یا هر جای دیگری باشد. ما باید قابلیت‌های خودمان را در این زمینه‌ها افزایش دهیم و بستر نهادی را فراهم کرده باشیم. وی افزود: در این چند روزه آقای احمدی‌نژاد گرد و خاک و ابراز نگرانی کرده درباره‌ی اینکه تفاهم‌نامه با چین واحد چه نگرانی‌هایی هست. من می‌خواهم بگویم حتی اگر از احمدی‌نژاد حرف حساب مطرح شد باید بشنویم. از اینکه ایشان تذکر داده سپاسگزاریم اما به ایشان یادآوری می‌کنیم که سخیف‌ترین و ناسنجیده‌ترین کارها در دوره‌ی خود ایشان اتفاق افتاد. در دوره‌ی سیاسی بین‌المللی می‌گویند مفلوک‌ترین کشورها هم زمانی که می‌خواهند با یک خارجی قرارداد ببندند می‌گویند یکی از خطوط قرمزشان این است که هرگز حتی اگر فعلش را انجام داده باشند به زبان نمی‌آورند که برای خارجی‌ها فرس قرمز پهن می‌کنیم. مومنی گفت: این یکی از سخیف‌ترین و تحقیرآمیزترین عبارتهاست. در روزنامه‌ی جهان اقتصاد پنجشنبه آذر ۱۳۹۰ زمانی که هنوز تحریم‌ها ایجاد نشده بود سخنگوی آقای احمدی‌نژاد این حرف را زد. ایشان آن عبارت سخیف را با افتخار اعلام کرد و وجه کم‌دلی تراژدی‌اش این است که سخنگوی دولتی می‌گوید من برای خارجی‌ها فرس قرمز پهن می‌کنم که زست ضد امپریالیستی و ضد صهیونیستی هم دارد. معلوم می‌شود مناسفانه اینها به هیچ‌کدام از لوازم حرف‌هایی که می‌زند حتی آگاهی هم ندارد تا چه رسد به اینکه بخواهند پابندی عملی داشته باشند. فرشاد مومنی گفت: پس از برجام آقای روحانی یک فرصت طلایی را از دست داد. همان موقع در صحبت‌های خودمان به یک تحقیق استراتژیک استناد کردیم که بلافاصله پس از تحریم در آن زمان انجام شده بود. آنها گفته بودند اوپاما در بیانیه‌ای که پس از این توافق صادر کرد گفت این یک توافق مبتنی بر اعتماد متقابل نیست، یک توافق مبتنی بر راستی آزمایی است. این تحلیل را رویترز منتشر کرده بود و همان موقع ما این را ترجمه کردیم و حتی انتشار دادیم ولی مناسفانه مانند همه‌ی حرف‌های کارشناسی دیگر مسموع واقع نشد در آنجا گفته بود معنای حرف اوپاما این است که ما نباید در زمینه‌ی تولیدی با ایران به سراغ همکاری برویم. بنابراین فقط باید در این زمینه ادا در بیاوریم. او افزود: چه اداهایی هستند که برای طرف‌های برجام بالاترین سود را می‌آورند؟ گفته بود با اینکه بخش اعظم ایرانی‌ها در فقر غوطه می‌خورند ولی یک طبقه‌ی ممتاز دارند که سه میلیون جمعیت هستند. اکنون خیلی‌ها به دلیل اینکه فهم عالمانه ندارند زمانی که می‌گوییم اوضاع و احوال عام مردم این گونه هست می‌گویند پس چیزهای لوکس کجا فروش می‌رود؟ آنها پاسخ را داشتند. اسمی که در گزارش استراتژیک آورده بود این بود که اینها super rich class هستند. طبقه‌ی فوق ثروتمند دو ویژگی دارد: ویژگی اول اشتباهی سیری ناپذیر برای مصرف‌های لوکس؛ ویژگی دوم برای قیمت هیچ قیدی ندارند. این صاحب نظر اقتصاد ایران گفت: بحث بر سر این است که در اقتصاد سیاسی بین الملل کشوری که می‌خواهد جذب سرمایه‌ی خارجی کند اول باید فکری درباره‌ی نابرابری‌های ناموجه اساسی کرده وگرنه در مناسبات نابرابر تحت عنوانی که راه برای خارجی باز کنید آن که سیطره پیدا می‌کند مصرف‌های لوکس است. شما می‌دانید در دوره‌ی پس از برجام در بعضی از فروشگاه‌های تهران که برای ما حکایت اصحاب کهف را به یاد می‌آورد و قابل تصور هم نیست لوسنر فروشی‌هایی وجود داشته که کف قیمت آنها از پانصد میلیون تومان به قیمت‌های سال ۹۴-۹۵ شروع می‌شد. ما راه را برای این تجارت را باز کردیم بجای اینکه به تولید توجه داشته باشیم. او ادامه داد: هر قدر به دولت آقای روحانی گفتیم ضد برنامه‌ی توسعه‌ی صنعتی اجرا می‌کنی و باید باب میدان دادن به مفت خوارگی‌ها و سوداگری‌های بانک‌های خصوصی و من تبع آن را ببندید و اینها این کار را انجام ندادند و بر کشور ما تحمیل کردند. سؤال اینکه آیا کسانی که دولت روحانی را مورد نقد قرار می‌دهند ذره‌ای دانایی رو می‌کنند که بگویند این عبرت‌ها را برای منافع ملی گرفته‌ایم یا فقط مسئله منازعه‌ی قدرت هست که بگویند این گروه بروند و رانت‌هایی که به آنها تعلق می‌گرفته به گروه دیگر تعلق بگیرد. مومنی تأکید کرد: در اینجا مسئولیت نظام تصمیم‌گیری‌های اساسی کشور خیلی موضوعیت پیدا می‌کند. من یک فهرست بلند بالایی را یادداشت کردم درباره‌ی اینکه چه تجربه‌های ناتوانی و بد عهدی و بی‌تعهدی نسبت به قراردادهای چینی‌ها فقط در یک دهه‌ی گذشته وجود دارد. بنابراین زمانی

که می‌خواهید قرارداد استراتژیک با اینها ببندید باید حواستان را جمع کنید به قدری باید قابلیت‌های حقوقی بالا برود تا قادر باشید تضمین‌های بازدارنده از طرف چینی بگیرید. وی در پایان گفت: اگر می‌خواهید این کار را انجام دهید شرایط کنونی که در معرض آسیب پذیری‌های ناشی از سقوط قیمت نفت و بازگشت تحریم‌ها و مسئله‌ی کرونا هستیم به هیچ وجه شرایط مناسبی نیست و به هیچ وجه در شرایط کنونی هیچ نوع قراردادی با خارجی‌ها توصیه نمی‌کنیم. ابتدا ما باید قابلیت‌های خودمان را ارتقاء ببخشیم، نقص‌ها و کج کارکردی‌های نهادی را برطرف کنیم بعداً از کانال برنامه‌های سنجیده بینیم کجا چه کمبودهایی داریم. در غیر این صورت قطعاً با شکست روبرو خواهیم و به دلیل اینکه طرفمان خیلی خشونت ورز هست می‌تواند برای ما هزینه‌ها خسارت‌های بدون برگشت هم داشته باشد.

- افکارنیوز:

قدردانی ظریف از مواضع محکم روسیه و چین در آژانس و شورای امنیت

وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران ضمن قدردانی از مواضع محکم روسیه و چین در آژانس و شورای امنیت گفت: این مواضع را در جهت حفظ برجام و ثبات و امنیت می‌دانیم. به گزارش افکارنیوز، محمدجواد ظریف وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران عصر امروز (سه‌شنبه) پس از دیدار و گفت‌وگو با سرگئی لاوروف همتای روس خود در نشست خبری مشترک حضور یافت و به تشریح رایزنی‌های انجام شده پرداخت. اخبار سیاسی - وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران عنوان کرد: برای سی‌امین از زمان مسئولیت‌م به روسیه سفر کردم. سپاسگزاری می‌کنم از مهمان‌نوازی دوست قدیمی‌ام آقای لاوروف و مردم و دولت روسیه. فرصتی پیدا کردم که پیام روحانی به پوتین را خدمت ایشان در یک گفت‌وگوی مفصل ارائه دهم و از نظرات ایشان استقبال کردم. رئیس دستگاه دیپلماسی عنوان کرد: گفت‌وگوی بسیار خوبی داشتیم و درباره عهدنامه روابط دوجانبه ایران و روسیه در آینده نزدیک به ۲۰ سالگی می‌رسد و برای پنج سال آینده تمدید خواهد شد و توافق کردیم همزمان تلاش کنیم توافق به روزی را برای درازمدت بین دو کشور تنظیم کنیم که قبل از آنکه دوران توافق به پایان برسد توافق جدیدی را آماده کرده باشیم و بین دو کشور به امضا و به مجالس ارائه دهیم. ظریف گفت: درباره همکاری‌ای دوجانبه و همکاری‌های بین‌المللی دو کشور در منطقه که بسیار مثمرتر بوده گفتگو کردیم. در سوریه روند آستانه با همکاری ایران، روسیه و ترکیه به نتیجه رسیده است. گفتگوهای درباره وضعیت در یمن و چگونگی پایان دادن به رنج‌های مردم بیگناه یمن گفتگو کردیم. در خصوص همکاری ایران و روسیه برای انجام گفت‌وگوهای صلح در افغانستان گفت‌وگو کردیم. رئیس دستگاه دیپلماسی خاطرنشان کرد: از موضع محکم روسیه و چین در آژانس و شورای امنیت بسیار قدردانی می‌کنیم و این موضع را در جهت حفظ برجام و ثبات و امنیت می‌دانیم. برجام در ۱۴ ژوئیه پنج ساله شد و یک توافق بین‌المللی بود و اقدامات آمریکا در نقض برجام و تحمیل یکجانبه علیه ملت ایران حتی در زمان کرونا نشانگر فاصله جدی آمریکا از حقوق بین‌الملل و به بی اعتباری دولت آمریکا می‌انجامد. وی گفت: درباره همکاری در آژانس و شورای امنیت گفت‌وگوی بسیار خوب و سازنده‌ای داشتیم. وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در پاسخ به سوالی هم گفت: جمهوری اسلامی همواره خواهان روابط خوب با همسایگان است. امروز ما بهترین روابط را در طول دهه‌های گذشته با روسیه داریم. روابط بسیار نزدیکی با عراق داریم. متأسفانه دولت عربستان علاقه‌مند نبوده و آمادگی داریم همان روابطی که با سایر همسایگان داشتیم با عربستان و امارات داشته باشیم و براساس حسن تفاهم. وی با اشاره به پیشنهاد روسیه برای منطقه خلیج فارس خاطرنشان کرد: روسیه یکی از پیشنهادات را داده است و ما از پیشنهادات روسیه استقبال کردیم و رئیس جمهور ما نیز طرح صلح هرمز را در مجمع عمومی ارائه کرد و روسیه از این پیشنهاد استقبال و آن را همسو با

پیشنهاد روسیه دانست. در سفر به عراق دوستان عراقی ابراز علاقه‌مندی کردند در امنیت منطقه نقش فعالی داشته باشند ظریف با ابراز خرسندی از اینکه بسیاری از کشورهای منطقه به نقش عراق واقف شده‌اند، بیان کرد: البته ۱۲ سال برای برخی کشورهای منطقه طول کشید که دولت عراق را بشناسند. عراق می‌تواند نقش بسیار مهمی در امنیت منطقه ایفا کند و ما از نقش همسایگان برای گسترش گفتگو و همکاری و ایجاد اعتماد بیشتر بین کشورهای منطقه استقبال می‌کنیم و از هر نقشی که دوستان برای نزدیک کردن دیدگاه‌های عربستان و کشورهای منطقه ایفا کنند، استقبال می‌کنیم.

خبرنامه: - حدیث هفته (۱۸):

«خصلت های جلب محبت»

(بمناسبت سالگرد شهادت جواد الائمه علیه السلام)

امام محمد تقی، جواد الائمه که سلام خدا بر او و خاندانش باد، فرمود:

ثَلَاثُ خِصَالٍ تَجْتَلِبُ بِهِنَّ الْمَحَبَّةُ: الْأَنْصَافُ فِي
الْمُعَاشَرَةِ، وَالْمُوَاسَاةُ فِي الشَّدَّةِ، وَالْأَنْطَوَاعُ وَ
الرُّجُوعُ إِلَى قَلْبِ سَلِيمٍ.

سه خصلت جلب محبت می کند:

انصاف در معاشرت با مردم، همدردی در
مشکلات آن ها، همراه و همدم شدن با معنویات.

«کشف الغمّه، ج ۲، ص ۳۴۹»

به «خبرنامه»

"انجمن دوستی ایران و چین" «««،

در شبکه اجتماعی و پیام رسان "ایتا" پیوندید.

گردآوری اخبار از خبرگزاریها و رسانه های جمعی کشور،

<https://eitaa.com/joinchat/1110769700C402bc63474>

پل ارتباطی با اعضا:

(فقط پیامک): ۰۹۲۲۱۰۴۶۸۶۷

✉: icfabulliten@gmail.com

<http://ircfa.ir>